

Ez a tanulmányi napló

tulajdona.

TÖKÉLETESÉG
HELVETT HIT
gyerekeknek

TÖKÉLETESSÉG HELYETT HIT

Szerzői jog © 2021 Szeresd Nagyon Istent Szolgálat

Engedélyezzük ennek a dokumentumnak a kinyomtatását és sokszorosítását a *Tökéletesség helyett hit* online Bibliatanulmány elvégzése céljából. Kérjük, semmilyen formában ne módosítsd ezt a dokumentumot! Minden jog fenntartva.

Kiadta: a Love God Greatly Dallasban

Az idézeteket az alábbi Kiadó engedélyével a következő kiadványból vettük át: BIBLIA — Egyszerű Fordítás (EFO) © 2014 Bible League International. Minden jog fenntartva.

Pár szó a szülőkhöz

Ez a könyv abból a vágyból született, hogy egy olyan tanulmányozó naplót biztosítsunk gyerekek számára, mely a *Tökéletesség helyett hit* felnőtt tanulmányozó napló mellett használható.

A *Szeresd Nagyon Istent* elkötelezett amellet, hogy Isten Igéjét elérhetővé tegye gyönyörű női közösségünk számára ... és most a nőknek lehetőségük nyílik arra, hogy megosszák Isten Igéjét a gyermekekkel, ezen az egyedülálló, fiatal szívekre tervezett tanulmányon keresztül.

Kisebb eltérést fog látni ennek a naplónak az Olvasási Terve és a nőknek szóló *Tökéletesség helyett hit* napló Olvasási Terve között. Ebben a naplóban nincs benne az 1 Mózes 19, ill. a Bírák 19, mivel ezeknek a fejezeteknek a tartalma gyermekek számára nem alkalmas. Ugyanakkor az IMÁK igeversek ezeknél a napoknál ugyanazok maradnak, mint a női tanulmány IMÁK versei, így mégis lehetséges a Szentírás tanulmányozása a gyermekekkel.

TARTALOM

<i>007</i>	BEVEZETŐ
<i>008</i>	OLVASÁSI TERV
<i>011</i>	CÉLJAID
<i>012</i>	1. HÉT
<i>034</i>	2. HÉT
<i>054</i>	3. HÉT
<i>074</i>	4. HÉT
<i>096</i>	5. HÉT
<i>114</i>	6. HÉT

BEVEZETŐ

TÖKÉLETESSÉG HELYETT HIT

A Biblia első könyve, azaz Mózes első könyve azt mondja el nekünk, hogyan teremtette Isten a földet. Szól az első emberekről is, akik a földön éltek, és arról, hogy hittek-e Istenben. Egy Abrám nevű ember hite Istenben bámulatos volt, és Isten nagyszerű dolgot ígért neki. Később Isten Ábrahámnak nevezte el őt, és kiválasztotta arra, hogy az őse legyen az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak, akit Isten majd elküld a földre, hogy megmentse a világot a bűnből és a halálból.

Ábrahámnak nagy hite volt, és Isten a hitéért igaznak fogadta el őt. Isten megígérte Ábrahámnak, hogy csodálatos dolgokat ad neki: sok leszármazottat, rengeteg földet, és hogy olyan családdá lesz, amely által áldást nyer a föld összes családja. Ábrahám hitt abban, hogy Isten mindezt megteszi, ezért Isten igaznak nevezte Ábrahámot. Miután Ábrahám meghalt, Isten a fiának, Izsáknak is megígérte ugyanezt, vagyis, hogy az áldás az ő gyermekein és unokáin keresztül is folytatódik.

Sokan, akik a Biblia első könyvét tanulmányozzák, úgy vélik, hogy egy Mózes nevű ember írta. Mózes az izráélieknek, vagyis annak a népnek volt a vezetője, akik Ábrahámtól és Izsáktól származtak. Többek szerint Mózes első könyve akkor született, amikor az izráéliek megszabadultak az egyiptomi rabszolgaságból, Kr.e. 1440 körül. Miközben Ábrahám utódai, az izráéliek arra készültek, hogy belépjenek a földre, amit Isten ígért nekik, történeteket hallottak Ábrahám életéről, nagy hitéről és kudarcairól. Ezek a történetek emlékeztették őket arra, hogy az eseményekben Isten a főszereplő, aki megmondja nekik, mi szükséges ahhoz, hogy Őérte éljenek.

Volt, amikor Ábrahám és Izsák erősek voltak a hitben, máskor hitetlenkedtek és kudarcot vallottak, Isten mégis újra és újra megerősítette őket abban, hogy Ő megtartja az ígéreteit. Ábrahám nem volt tökéletes, Isten azonban igaznak nevezte őt már jóval azelőtt, hogy a hitén kívül mást is kért volna tőle. Az 1Mózes 12-28 tanulmányozása megtanít, hogyan szeressük nagyon Istent, és megismerteti velünk ígéret megtartó jellemét. Megtanuljuk, mit jelent hitben élni még akkor is, ha elrontunk valamit. Megismerjük Isten könyörületességét, kedvességét és a népéhez való hűségét.

OLVASÁSI TERV

1. HÉT

Hétfő

Olvasd el: 1 Mózes 11:27–12:9

IMÁK: 1 Mózes 12:1–3

Kedd

Olvasd el: 1 Mózes 12:10–20; Filippi 4:19

IMÁK: Filippi 4:19

Szerda

Olvasd el: 1 Mózes 13

IMÁK: 1 Mózes 13:15–16

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózes 14; Zsidók 7

IMÁK: Zsidók 7:25

Péntek

Olvasd el: 1 Mózes 15; Róma 4:1–5, 20–25

IMÁK: 1 Mózes 15:6

2. HÉT

Hétfő

Olvasd el: 1 Mózes 16:1–6; Példabeszédek 3:5, 16:9

IMÁK: Példabeszédek 3:5

Kedd

Olvasd el: 1 Mózes 16:7–15

IMÁK: 1 Mózes 16:13

Szerda

Olvasd el: 1 Mózes 17; Róma 4:9–12; Galata 6:12–16

IMÁK: Galata 6:14–15

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózes 18:1–15

IMÁK: 1 Mózes 18:14

Péntek

Olvasd el: 1 Mózes 18:16–33; Zsoltárok 1

IMÁK: Zsoltárok 1:5–6

3. HÉT

Hétfő

Olvasd el: Róma 1:16–25

IMÁK: Róma 1:16–17

Kedd

Olvasd el: Lukács 17:22–35

IMÁK: Lukács 17:33

Szerda

Olvasd el: 1 Mózés 20; Példabeszédek 14:1

IMÁK: Példabeszédek 14:1

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózés 21:1–7; Jób 8:20–21

IMÁK: 1 Mózés 21:1

Péntek

Olvasd el: 1 Mózés 21:8–21; Galata 3:23–29, 4:21–31

IMÁK: Galata 3:23–24

4. HÉT

Hétfő

Olvasd el: 1 Mózés 21:22–34; Róma 12:9–21

IMÁK: Róma 12:18

Kedd

Olvasd el: 1 Mózés 22:1–19; Zsidók 11:17–19

IMÁK: 1 Mózés 22:14

Szerda

Olvasd el: 1 Mózés 22:20–24; Zsidók 11:8–12

IMÁK: Zsidók 11:8–10

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózés 23; Zsidók 11:13–16

IMÁK: Zsidók 11:13

Péntek

Olvasd el: 1 Mózés 24:1–60

IMÁK: 1 Mózés 24:7–8

5. HÉT

Hétfő

Olvasd el: 1 Mózes 24:61–67; Zsidók 11:1, 6
IMÁK: Zsidók 11:1, 6

Kedd

Olvasd el: 1 Mózes 25:1–11; Zsidók 6:13–20
IMÁK: Zsidók 6:17–18

Szerda

Olvasd el: 1 Mózes 25:12–18; Józsué 21:45
IMÁK: Józsué 21:45

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózes 25:19–26; Zsoltárok 113
IMÁK: 1 Mózes 25:21

Péntek

Olvasd el: 1 Mózes 25:27–34; 1 János 2:15–17
IMÁK: 1 János 2:15–17

6. HÉT

Hétfő

Olvasd el: 1 Mózes 26:1–11
IMÁK: 1 Mózes 26:3–4

Kedd

Olvasd el: 1 Mózes 26:12–33
IMÁK: 1 Mózes 26:24

Szerda

Olvasd el: 1 Mózes 26:34–27:29; Róma 9:6–18
IMÁK: Róma 9:14–15

Csütörtök

Olvasd el: 1 Mózes 27:30–46; Zsidók 11:20
IMÁK: Zsidók 11:20

Péntek

Olvasd el: 1 Mózes 28:1–9
IMÁK: 1 Mózes 28:3–4

CÉLJAI D

Hisszük, hogy fontos
leírni céljainkat a
tanulmány előtt. Szánj
erre egy kis időt, és
jegyezz fel 3 célt, amikre
összpontosítani szeretnél
az elkövetkezendőkben,
amint naponta felkelsz,
hogy beleásd magad Isten
Igéjébe. A következő
hetekben térj vissza
többször is ezekhez a
célokhoz, hogy ne veszítsd
őket szem elől. HAJRÁ!

1.

2.

3.

Aláírás:

Dátum:

IMÁ

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz családtagjaidért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

1. HÉT

**ABRÁM PEDIG HITT AZ
ÖRÖKKÉVALÓNAK, AKI EZÉRT
IGAZNAK FOGADTA EL ŐT.**

1 Mózes 15:6

1. HÉT IGERÉSZEK

HÉTFŐ

1 Mózes 11:27–12:9

27-29 Ez a története Táré leszármazottjainak. Táré fiai: Abrám, Náhór és Hárán. Hárán gyermekei: Lót, Milká és Jizká. Hárán még apja életében meghalt a szülőföldjén, a káldeai Úr városában, Babilóniában. Abrám feleségül vette Szárajt. Náhór is megnősült, Milkát vette feleségül, Hárán leányát.

30 Szárajnak nem született gyermeke, mert meddő volt.

31 Táré felkerekedett a káldeai Úr városából, és elindult, hogy Kánaán földjére költözzön. Vele volt a fia, Abrám, és annak felesége, Száraj, meg az unokája, Lót, Hárán fia. El is jutottak Hárán városáig, de ott letelepedtek, és nem mentek tovább. 32 Háránban azután Táré 205 éves korában meghalt.

12:1 Az Örökkévaló szólt Abrámhoz: „Hagyd el országodat, rokonaidat és apád családját! Menj arra a földre, amelyet mutatok neked!

2 Én pedig nagy nemzetté teszek,
és megáldalak,
nevedet naggyá teszem,
sőt, áldássá teszek téged!

3 Megáldom azokat,
akik téged áldanak,
de akik átkoznak téged,
azokat én sújtom átokkal!
Rajtad keresztül megáldom
a föld összes nemzetségét!”

4 Abrám engedelmeskedett az Örökkévalónak, és elhagyta Háránt. Ekkor 75 éves volt. Vele ment Lót is. 5 Abrám magával vitte a feleségét, Szárajt, meg Lótot, Abrám testvérének a fiát, minden vagyonukat és összes szolgálóikat, akikre Háránban tettek szert, és együtt indultak el Háránból, hogy Kánaán földjére menjenek.

Amikor megérkeztek Kánaán földjére, 6 Abrám egészen Sikem városáig, a Móré tölgyfáig vonult.

Abban az időben még a kánaáni népek laktak azon a vidéken. 7 Az Örökkévaló megjelent[a] Abrámnak, és ezt mondta: „Abrám, leszármazottjaidnak adom ezt a földet.” Akkor Abrám oltárt épített ott az Örökkévalónak, aki megjelent neki.

8 Azután Abrám tovább vonult dél felé a Bételtől keletre eső dombvidéken, majd táborot vert Bétel és Aj[b] között. Ott is oltárt épített az Örökkévalónak, és imádta őt[c]. Bétel nyugatra, Aj pedig keletre esett ettől a helytől. 9 Innen is tovább vonult dél felé.

KEDD

1 Mózes 12:10–20

10 Történt ezután, hogy éhínség támadt azon a vidéken. Abrám elhatározta, hogy családotul Egyiptomba költözik, hogy egy ideig ott lakjon, mert már nagyon szűkében voltak az élelemnek. 11 El is indultak, és amikor már közel jártak az egyiptomi határhoz, Abrám ezt mondta Szárajnak, a feleségének: „Figyelj rám! Olyan szép vagy, 12 hogy ha az egyiptomiak meglátnak, biztosan meg akarnak szerezni téged. Mivel azt gondolják, hogy a feleségem vagy, engem megölnek, téged meg elrabolnak. 13 Kérlek, mondd azt nekik, hogy a húgom vagy, akkor a kedvedért nem bántanak engem sem! Így megmentheted az életem.”

14 Amikor Abrám és családja Egyiptomba érkezett, az egyiptomiak hamar észrevették, hogy Száraj milyen gyönyörű. 15 Az udvari főemberek is nagyon szépnek találták, és dicsérték szépségét a fáraónak, majd bevitték a fáraó háremébe. 16 A fáraó Száraj kedvéért gazdagon megjutalmazta Abrámot: juhokat, kecskéket, marhákat, szamarakat, tevéket, rabszolgákat és rabszolganőket ajándékozott neki.

17 Ugyanakkor az Örökkévaló súlyos csapásokkal sújtotta a fáraót, annak családját és egész udvartartását, mivel elvették Abrámtól a feleségét. 18 Hívatta hát a fáraó Abrámot, és a szemére vetette: „Miért tetted ezt velem? Miért nem mondtad meg, hogy ez az asszony a feleséged? 19 Miért mondtad azt, hogy a húgod? Emiatt vettem ide, hogy a feleségem legyen. Most hát halld meg parancsomat: itt a feleséged, visszaadom neked, de azonnal távozzatok Egyiptomból!” 20 Majd parancsot adott, hogy Abrámot, egész családjával és minden vagyonával együtt kísérik ki az országból.

Filippi 4:19

19 Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket dicsőséges gazdagsága szerint, ha a Krisztus Jézusban éltek.

SZERDA

1 Mózes 13

13:1 Abrám tehát családjával együtt keleti irányban elhagyta Egyiptomot, és visszatért Kánaán földjének déli vidékére. Lót is vele tartott. 2 Abrám ekkorra már nagyon meggazdagodott: rengeteg állata, ezüstje és aranya volt. 3 Apránként észak felé vándorolt, egészen Bételig. Elérkezett arra a helyre, ahol már korábban is táborozott: Bétel és Aj között. Ott ismét sátrat vert. 4 Ez volt az a hely, ahol korábban Abrám oltárt épített az

Örökkévalónak. Ott ismét áldozatot mutatott be neki, és imádta őt.

5 Eddig Lót is Abrámmal együtt vándorolt. Neki is nyájai és csordái voltak, meg szolgálói. 6 Ezért a legelők már szűkösen bizonyultak ahhoz, hogy Abrám és Lót összes állatait eltartsák. Nem maradhattak tovább együtt, mert mindkettőjüknek nagyon megsaporodtak a nyájaik és a csordáik. 7 Abrám és Lót pásztoraik összevesztek a legelők miatt, ráadásul akkoriban még a kánaáni és perizzi népek laktak azon a vidéken.

8 Így hát Abrám átment Lóthoz, és ezt mondta neki: „Lót, kérlek, hallgass meg! Ne legyen tovább összeütközés közöttünk és pásztoraink között, hiszen közös ősapától származunk! 9 Előttem van az egész vidék, váljunk el egymástól! Ha dél felé mész, én északra megyek, ha meg északra fordulsz, én megyek dél felé — de mindenképpen el kell válnunk egymástól!”

10 Lót ekkor körülnézett a vidéken. Láta, hogy a Jordán völgye olyan, mint a jól öntözött kert. Ez ugyanis akkor történt, amikor az Örökkévaló még nem pusztította el Sodomát és Gomorát. A Jordán völgye egészen Cóárig még olyan volt, mint az Örökkévaló kertje, vagy Egyiptom földje. 11 Ezért hát Lót a Jordán völgyét választotta lakóhelyül, és el is indult egész családjával és nyájaival együtt kelet felé. Így vált el egymástól Abrám és Lót. 12 Abrám Kánaán földjén, Lót pedig a Jordán völgyében, a városok között sátorozott. Sodoma közelében vert sátrat. 13 Sodoma lakói azonban nagyon gonoszok voltak, és súlyosan vétkeztek az Örökkévaló ellen.

14 Az Örökkévaló megszólította Abrámot, miután Lót elvált tőle: „Tekints fel, és nézz körül onnan, ahol vagy: észak, dél, kelet és nyugat felé, 15 mert ameddig ellátsz, azt a földet örökre neked és utódaidnak adom! 16 Megszaporítom utódaidat: olyan sokan lesznek, mint a porszemek a földön. Meg sem számlálhatja őket senki, ahogy a porszemeket sem lehet megszámolni. 17 Indulj el hát, járd be ezt a földet szélteben-hosszában, mert neked adom!”

18 Abrám tehát elindult, és fokozatosan tovább vándorolt, majd letáborozott és oltárt épített az Örökkévalónak Mamré tölgyesében, amely Hebron mellett fekszik.

CSÜTÖRTÖK

1 Mózes 14

14:1 Ezek abban az időben történtek, amikor Sineár földjén Amráfel, Ellászár földjén Arjók, Élám földjén Kedorláómer, és Góim földjén Tidál uralkodott. 2 Ezek a királyok háborút indítottak Bera, Sodoma királya, és annak szövetségesei: Birsá, Gomora királya, meg Sináb, Adma királya, meg Seméber, Cebóim királya, meg Bela — más néven Cóár — királya ellen.

3 Az utóbbi öt király szövetséget kötött, és seregeiket egyesítették a Sziddím-völgyben — ahol ma a Holt-tenger völgye fekszik. 4 Korábban tizenkét évig Kedorláómer uralkodott e királyok fölött, akik a tizenharmadik évben elhatározták, hogy föllázadnak Kedorláómer ellen. 5 Emiatt a tizennegyedik évben Kedorláómer — a szövetségeseivel együtt — hadjáratot indított, amelynek során a következő népek seregeit győzte le: a refáiakat

Asterót-Karnaimban, a zúziakat Hámiban, az émieket Sávé-Kirjátaimban, 6 a hóriakat a saját hegyükön, a Széír hegyén, egészen Él-Paránig, amely a sivatag szélén van. 7 Azután Kedorláómer megfordult, és Én-Mispátba — más néven Kádésba — ment. Ott legyőzte az amálekiek seregét, majd az emóriakat is, akik Hacecón-Támárban laktak.

8-9 Ezután érkezett Kedorláómer és serege a Sziddím-völgybe, hogy megütközzön az említett öt királlyal. Felsorakozott hát a két sereg egymással szemben a völgyben: négy király és a seregeik az egyik oldalon, öt király[a] és a seregeik a másikon.

10 A Sziddím-völgyben abban az időben igen sok szurokforrás fakadt, amelyek kisebb-nagyobb gödröket töltöttek meg. Amikor a csata során Sodoma és Gomora királyai megfutamodtak, seregükből sokan beleestek a szurokkal telt gödrökbe, akik pedig életben maradtak, a hegyekbe menekültek. 11 Kedorláómer és győztes serege ezután bevonult Sodomába és Gomorába, kirabolta a házakat, és minden zsákmányt elvitt, még az élelmet is. 12 Mivel Lót — Abrám testvérének fia — ekkoriban Sodomában lakott, a győztes sereg őt is fogságba hurcolta minden vagyonával együtt. 13 Egy menekült azonban eljutott a nomád[b] Abrámhoz, és mindent elmondott neki. Abrám ekkor az emóri Mamré tölgyesében táborozott. Mamré, Eskól és Ánér testvérek voltak, és mindhárman Abrám szövetséges társai.

14 Amint Abrám meghallotta, hogy Lót fogságba esett, azonnal összehívta és felfegyverezte hűségesei szolgálóit, akik már az ő szolgálatában születtek és nevelkedtek föl: összesen 318-an voltak. Ezzel a csapattal indult az ellenség üldözésére. Egészen Dánig ment, ott érte utol őket. 15 Akkor Abrám kisebb csoportokra osztotta a csapatát, és éjszaka egyszerre több oldalról megtámadta és megfutamította az ellenséget. Majd tovább üldözte őket egészen Hóbáig, amely Damaszkusztól északra fekszik. 16 Visszavett az ellenségtől minden zsákmányt, kiszabadította és visszahozta Lótot, a családjával és minden vagyonával együtt, az asszonyokat, meg a többi foglyot is, akiket az ellenség elhurcolt.

17 Miután Abrám így legyőzte Kedorláómert és a vele szövetséges királyokat, hazafelé indult. Sodoma királya kivonult Abrám elé a Sávé-völgybe — más néven a Király-völgybe —, hogy köszöntse.

18 Melkisédék, Sálem királya, a Felséges Isten papja Abrám elé ment, kenyeret és bort hozott neki, 19 majd megáldotta:

„A Felséges Isten,
aki az eget és földet teremtette[c],
áldjon meg téged, Abrám!
20 Áldott legyen a Felséges Isten,
aki győzelmet adott neked, Abrám,
ellenségeid fölött!”

Akkor Abrám Melkisédéknek adta a csatában szerzett zsákmánya tizedrészét.

21 Sodoma királya ezt mondta Abrámnak: „Tartsd meg a zsákmányt magadnak, csak

a népemet engedd szabadon!” 22 De Abrám ezt válaszolta: „Nem! Megecsüdtem az Örökkévalónak, a Felséges Istennek, aki teremtette az eget és a földet, 23 hogy semmi szín alatt nem veszek el abból, ami a tiéd —, még egy fonalszálat, vagy egy saruszíjat sem! Nehogy azt mondhasd, hogy te tettél engem gazdaggá! 24 A magam számára tehát nem fogadhatok el semmit. Legfeljebb azt ajándékozod nekünk, amit a harcosaim útközben megettek, és ami a szövetségeseimet megilleti, akik velünk együtt harcoltak: Anér, Eskól és Mamré hadd vegyék ki részüket a zsákmányból!”

Zsidók 7

7:1 Ez a Melkisédek Sálem királya és a Magasságos Isten papja volt. Ábrahám éppen hazafelé tartott abból a csatából, amelyben több királyt is legyőzött. Ekkor találkozott Melkisédekkel, aki megáldotta őt, 2 Ábrahám pedig neki adta a hadizsákmánya tizedrészét. Melkisédek neve kettős jelentésű. Először is: „igazságosság királya”, azután „Sálem királya”, vagyis „békekesség királya”. 3 Apjáról, anyjáról, vagy származásáról semmit sem tudunk.[a] Életének sem a kezdete, sem a vége nem ismert. Akárcsak Isten Fia, Melkisédek is örökké pap marad.

4 Látjátok hát, milyen hatalmas ez a Melkisédek, hogy még Ábrahám ősapánk is neki adta a hadizsákmánya tizedét! 5 A Törvény azt parancsolja, hogy Izráelben a papok — Lévi utódai — szedjenek tizedet a néptől, vagyis saját testvéreiktől, akik szintén Ábrahám utódai. 6 Melkisédek nem volt Lévi utóda, mégis tizedet kapott Ábrahámtól, és megáldotta őt — azt, aki Istentől ígéreteket kapott. 7 Pedig nyilvánvaló, hogy aki áld, hatalmasabb annál, akit megáld.

8 Izráelben a papok, akik a tizedet kapják a többiektől, maguk is halandó emberek. Melkisédekről viszont azt mondja az Írás, hogy örökké él. 9 Úgy is mondhatnánk, hogy a tizedet szedő Lévi Ábrahámon keresztül tizedet adott Melkisédeknek. 10 Hiszen, amikor Ábrahám Melkisédekkel találkozott, Lévi még meg sem született, hanem Ábrahám testében volt.

11 A Törvényt Isten a lévita papsággal[b] együtt adta a népnek. De ezen az úton a szellemi tökéletességet nem lehet elérni. Ezért volt szükség arra, hogy egy teljesen másféle pap jöjjön el. Ez az új pap pedig Melkisédek rendjéből, és nem Áron rendjéből való! 12 Ha pedig a papság rendszere megváltozik, akkor vele együtt a Törvény is megváltozik — legalábbis a papságra vonatkozó része. 13 Jézus Krisztus, akiről beszélünk, nem Lévi törzséből származott, hanem egy másikból, amelyből senki sem végzett papi szolgálatot az oltárnál. 14 Mert nyilvánvaló, hogy Urunk, Jézus, Júda törzséből származott. Mózes pedig semmit nem mondott Júda törzsével kapcsolatban a papokról.

15 Még világosabb, hogy milyen nagy változást is jelentett mindez, amikor Jézus — a Melkisédekhez hasonló, másfajta pap — megjelent. 16 Jézus ugyanis nem az emberi származása alapján lett pap, hanem a benne lévő elpusztíthatatlan élet hatalma által. 17 Hiszen róla ezt mondja az Írás: „Örökké pap vagy, Melkisédek rendje szerint.”[c]

18 Ezzel a régi rend félre van állítva, mert gyengének és eredménytelennek bizonyult, 19

hiszen a Törvény senkit sem tudott tökéletessé tenni. Most azonban Isten sokkal jobb reménységet adott nekünk, amely által közel jöhetünk hozzá.

20 Az is fontos, hogy Isten az esküjével tette Jézust főpappá. 21 A régi papság rendjében eskü nélkül léptek szolgálatba a papok, Jézus azonban úgy lett főpap, hogy Isten megesküdt és ezt mondta neki:

„Megesküdt az Örökkévaló,
és vissza nem vonja:
»Te mindörökké pap leszel.«” [d]

22 Ez az eskü azt is jelenti, hogy Jézus egy új és jobb szövetségért vállalt kezességet.

23 A régi papság rendjében sok főpap következett egymás után, hiszen mindannyian halandók voltak, s nem maradhattak örökké szolgálatban. 24 Jézus azonban örökké él, így örökké pap marad. 25 Ezért minden időben meg tudja menteni azokat, akik az ő segítségével jönnek Istenhez. Hiszen Jézus örökké él, és mindig segít nekünk, ha Istenhez jövünk, mert a mi érdekünkben emel szót Isten előtt.

26 Ilyen főpapra van szükségünk, aki szent, hibátlan és büntelen, a bűnösöktől elkülönített, és akit Isten a Menny fölé emelt! 27 Nem olyan, mint azok a főpapok a régi papság rendjében, akiknek naponta kell véres áldozatokat vinniük Istennek: először a saját bűneikért, azután a nép bűneiért. Jézus ellenben csak egyetlenegy áldozatot vitt Istennek, de az mindörökké érvényes: saját magát adta oda áldozatul! 28 Mert a Törvény halandó embereket tesz főpappá, akikben megvannak az emberi gyengeségek. A Törvény után azonban Isten szava és esküje következik, amellyel főpappá tette a Fiút, aki örökké tökéletes.

PÉNTEK

1 Mózes 15

15:1 Ezek után az Örökkévaló látomásban szólt Abrámhoz:

„Ne félj, Abrám!
Én vagyok a pajzsod,
és bőséges lesz a jutalmad!”

2 De Abrám így felelt: „Ó Uram, Örökkévaló! Mit ér nekem a jutalom, ha gyermektelenül halok meg, és a damaszkuszi Eliézer lesz az örökösöm!” 3 Látod, nem adtál nekem gyermeket, és minden vagyonom ezé a szolgámé lesz!

4 Az Örökkévaló azonban ezt válaszolta: „Nem Eliézer örököl utánad! A saját fiad, aki tőled származik — ő lesz az örökösöd!” 5 Majd az Örökkévaló kivitte Abrámot a szabad ég alá, és ezt mondta: „Nézz föl az égre, Abrám! Számold meg a csillagokat, ha tudod! [a] Így lesz az utódaiddal is!”

6 Abrám pedig hitt az Örökkévalónak, aki ezért igaznak fogadta el őt.

7 Ezután az Örökkévaló ismét megszólította Abrámot: „Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak Úr városából, Babilóniából, hogy neked adjam ezt a földet örökségül.”

8 De Abrám így válaszolt: „Ó Uram, Örökkévaló! Hogyan lehetek biztos benne, hogy valóban én fogom örökölni ezt a földet?”

9 Az Örökkévaló ezt válaszolta: „Hozz nekem egy üszőborjút, egy nőstény kecskét és egy kost — mindegyik három éves legyen —, azután egy gerlét és egy galambfiókát!”

10 Abrám elhozta ezeket az állatokat, levágta őket, és a madarak kivételével kettévágta azokat. Az egyes állatok fél-darabjait egymással szemben helyezte el, de a madarakat nem vágta ketté.

11 Ragadozó madarak jelentek meg, lecsaptak a húsrá, Abrám azonban elzavarta őket.

12 Napnyugtakor Abrám mély álomba zuhant, sűrű sötétség borította be, és rémület szállt rá. 13 Ekkor az Örökkévaló szólt hozzá: „Abrám, tudd meg, hogy leszármazottjaid idegenek és jövevények lesznek egy olyan országban, amely nem az övék. Ott rabszolgákká teszik, és kegyetlenül elnyomják őket 400 éven keresztül. 14 Én azonban ítéletet tartok a nép fölött, amely szolgaságba kényszeríti őket, s azután utódaid kijönnek abból az országból nagy gazdagsággal.

15 Te pedig, Abrám, békességben és bőségben élsz hosszú ideig, azután az étellel betelve és megelégedetten térsz nyugovóra.

16 Utódaid csak négy nemzedékkel később jönnek vissza erre a földre, mert az emóri nép gonoszsága akkorra éri el a teljességét.”

17 Miután a nap lement, és leszállt az éj, megjelent egy izzó parázssal telt füstölgő edény és egy lángoló fáklya, s ezek átmentek a kettévágott állatok darabjai között.

18 Amikor ez megtörtént, akkor kötött az Örökkévaló szövetséget Abrámmal, és ezt mondta neki: „Abrám, utódaidnak adtam ezt a földet, amely Egyiptom határától a nagy folyamig, az Eufráteszig terjed. Ez a föld most 19 a kéniek, kenizziek, kadmóniak, 20 a hehtiták, perizziek, refáiak, 21 emóriak, kánaániak, gírgásiak és jebúsziai birtokában van.”

Róma 4:1–5

4:1 Mit mondjunk arról, amit Ábrahám — népünk ősapja — tapasztalt a hittel kapcsolatban?

2 Ha Ábrahám a tettei alapján lett volna elfogadható Isten számára, akkor dicsekedhetne.

De Isten előtt nincs mivel dicsekednie! 3 Nézzük csak, mit mond erről az Írás: „Ábrahám hitt Istenben, Isten pedig elfogadta Ábrahám hitét. Így lett Ábrahám Isten számára elfogadható.” [a]

4 Aki dolgozik, annak nem ajándékot adnak, hanem jogos fizetést kap a munkájáért. 5 De a tettei alapján senki nem lesz elfogadható Isten számára. Bízni és hinnie kell Istenben, aki a bűnös embert a hite alapján fogadja el.

Róma 4:20–25

20 Ellenkezőleg, Isten ígérte tartotta a szeme előtt. Nem kételkedett abban, hogy amit Isten megígért neki, azt meg is fogja tenni. Hite megerősödött, és dicsőséget adott Istennek. 21 Teljesen meg volt győződve arról, hogy Isten meg tudja tenni, amit megígért.

22 Ezért mondja az Írás: „Isten elfogadta Ábrahám hitét, és ő ez által lett Isten számára elfogadhatóvá.”[a] 23 Azonban nem csak Ábrahámra vonatkozik, amikor ezt mondja: „Isten elfogadta Ábrahám hitét”, 24 hanem ránk is, mert mi is hiszünk, és a hitünk alapján fogadott el bennünket Isten. Igen, hiszünk abban, aki feltámasztotta Urunkat, Jézust a halálból. 25 Neki ugyanis a bűneink miatt kellett meghalnia, és azért támadt fel a halálból, hogy mi Isten számára elfogadhatók legyünk.

HÉTFŐ

Olvasd el:

1 Mózes 11:27–12:9

IMÁK:

1 Mózes 12:1–3

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

KEIDI

Olvasd el:

1 Mózés 12:10–20; Filippi 4:19

IMÁK:

Filippi 4:19

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

S Z E R D Ő

Olvasd el:

1 Mózes 13

IMÁK:

1 Mózes 13:15–16

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

CSÜTÖRTÖK

Olvasd el:

1 Mózés 14; Zsidók 7

IMÁK:

Zsidók 7:25

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az ígerész.

3. Mai **IMÁM**:

PÉNTEK

Olvasd el:

1 Mózes 15; Róma 4:1–5, 20–25

IMÁK:

1 Mózes 15:6

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

I M A

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz az országodért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

2. HÉT

AKKOR HÁGÁR FELKIÁLTOTT:

**„TE VAGY AZ ISTEN, AKI LÁT
ENGEM!”**

**ÍGY NEVEZTE HÁGÁR AZ
ÖRÖKKÉVALÓT,
AKI BESZÉLT VELE. MAJD AZT
GONDOLTA:**

**„VALÓBAN LÁTTAM ISTENT,
ÉS MÉGIS ÉLEK?”**

1 Mózes 16:13

2. HÉT IGERÉSZEK

HÉTFŐ

1 Mózes 16:1–6

16:1 Száraj, Abrám felesége nem szült még gyermeket, de volt egy fiatal egyiptomi szolgálója, Hágár. 2 Azt mondta hát Száraj Abrámnak: „Kérlek, figyelj rám! Az Örökkévaló nem engedte meg, hogy gyermeket szüljek. Tedd meg hát a kedvemért, hogy hálj a szolgálómmal, Hágárral — akkor talán ő majd szül neked gyermeket, akit a sajátomnak tekinthetek!” Abrám beleegyezett. 3 Így hát Abrám felesége, Száraj a férjének ajándékozta Hágárt, egyiptomi szolgálóját, hogy Abrám felesége legyen[a]. Ez tíz évvel azután történt, hogy Abrám Kánaán földjére érkezett.

4 Abrám együtt hált Hágárral, aki várandós lett. Mikor azonban Hágár észrevette, hogy gyermeket vár, úrnőjét, Szárajt már nem tisztelte úgy, mint addig. 5 Ezt azután Száraj elpanaszolta Abrámnak: „Látod, hogy viselkedik velem Hágár, és te nem teszel semmit! Igaz, én adtam neked a szolgálómat, de amióta terhes lett, már nem tisztel úgy, mint azelőtt! Az Örökkévaló legyen bíró közted és közöttem!”

6 Abrám így felelt: „Száraj, Hágár mégiscsak a te szolgálód! Tegyéél vele, amit akarsz!” Ettől fogva Száraj keményen és rosszul bánt Hágárral, aki végül megszökött úrnőjétől.

Példabeszédek 3:5

5 Bízz az Örökkévalóban teljes szívvel,
és ne menj a saját fejed után!

Példabeszédek 16:9

9 Terveidet a szíved készíti,
de lépteidet az Örökkévaló irányítja.

KEDD

1 Mózes 16:7–15

7 Hágár a Súrba vezető úton indult el, és éppen egy forráshoz ért, amikor az Örökkévaló angyala megjelent, és megszólította: 8 „Hágár, Száraj szolgálója! Honnan jössz, és hová mész?”

„Úrnőm, Száraj elől menekülök” — válaszolta Hágár.

9 „Menj csak vissza úrnődhöz, és engedelmeskedj neki!” — mondta az Örökkévaló angyala.

10 Majd hozzátette: „Annyira megsokasítom utódaidat, hogy meg sem lehet őket számolni.”

11 Azután ismét szólt hozzá:

„Figyelj rám! Gyermeket vársz,
és fiút fogsz szülni.

Izmáelnek[a] nevezd,
mert meghallgatott téged az Örökkévaló,
sok szenvedésed között!

12 Izmáel vad lesz és féktelen,

mint a pusztai vadszamar,
szembeszáll mindenkivel,
és mindenki ellene lesz,
mégis rokonai közelében fog lakni.”

13 Akkor Hágár felkiáltott: „Te vagy az Isten, aki lát engem!” Így nevezte Hágár az Örökkévalót, aki beszélt vele. Majd azt gondolta: „Valóban láttam Istent, és mégis élek?”

14 Ezért hívják azt a forrást ma is így: „Az Élő Isten forrása, aki lát engem” — ott található Kádés és Bered között. 15 Ezután Hágár visszatért, majd fiút szült Abrámnak, aki Izmáelnek nevezte a fiát.

SZERDA

1 Mózes 17

17:1 Amikor Abrám 99 éves lett, az Örökkévaló ismét megjelent neki, és megszólította:

„Én a Mindenható Isten[a] vagyok,
te pedig élj a jelenlétemben,
és senki ne vádolhasson téged!

2 Szövetséget kötök veled,
és nagyon megsokasítom utódaidat.”

3 Akkor Abrám a földre borult Isten előtt, aki így folytatta: 4 „Lásd, ez az én részem a szövetségből: Sok nép atyjává teszek. 5 A neved sem Abrám[b] lesz, hanem Ábrahám[c], mert sok nép atyjává tettelek. 6 Nagyon megsokasítalak, nemzeteket támasztok belőled, és királyok származnak tőled. 7 Szövetséget kötök veled, és nemzedékről-nemzedékre utódaiddal is: örök szövetséget, hogy Istened leszek, és nekik is Istenükké leszek. 8 Kánaán földjét pedig, amelyen most jövevény vagy, neked és utódaidnak adom örök birtokul, és Istenükké leszek.”

9 Azután ezt mondta Isten Ábrahámnak: „A te részed a szövetség szerint: tartsd meg szövetségemet, és utódaid is őrizték meg, nemzedékről-nemzedékre! 10 Ez az én szövetségem, amelyet veled és utódaiddal kötöttem, s amelyet meg kell tartanotok: minden fiút és férfit metéljetez körül! 11 Ez legyen a jele szövetségemnek, melyet veled kötöttem, hogy körülmetéljetez a férfi testének előbőrét! 12 Az újszülött fiúknál ezt nyolcnapos korukban végezzétez el, nemzedékről-nemzedékre! Minden fiúgyermekre vonatkozik ez, akár a családod

tagja, akár nem — még a pénzen vett rabszolgára is. 13 Igen, körül kell metélnetek minden fiúgyermeket, akár a saját fiad, akár a rabszolgád gyermeke. Hordozzátok örök szövetségem jelét a testetekben!

14 Aki pedig közöttetek férfi létére nincs körülmetélve, az megtörte szövetségemet, ezért ki fogják irtani népe közül.”

15 Azután Isten folytatta: „Ami pedig a feleségedet, Szárajt[d] illeti, ne nevezd többé így, hanem Sára[e] legyen a neve! 16 Én pedig megáldom őt: fiút adok neked Sárától. Bizony, megáldom Sárát, nemzetek anyjává teszem, és népek királyai származnak tőle.”

17 Ekkor Ábrahám a földre borult Isten előtt, de magában nevetett, és azt gondolta: „Ugyan, hogy lehetne száz éves koromban fiam? Hát Sára hogyan szülhetne 90 éves létére?”

18 De hangosan csak ezt válaszolta: „Bárcsak jóindulattal lennél Izmáel iránt!”

19 „Nem úgy, Ábrahám! — felelt Isten. — Sára, a feleséged szül neked fiút, akit nevezz Izsáknak![f] Én pedig örök szövetséget kötök Izsákkal és utódaival is.

20 Azonban meghallgattam kérésedet Izmáel felől: lásd megáldottam, megszorítom és megsokasítom őt is. Tizenkét fejedelem lesz utódai között, és nagy nemzetté teszem. 21 De szövetséget csak Izsákkal kötök, akit Sára egy év múlva fog neked szülni.”

22 Ezzel Isten befejezte a beszélgetést Ábráhámmal, és fölment tőle.

23 Még ugyanezen a napon Ábrahám megtette, amit Isten parancsolt neki. Izmáelt, meg háza férfi szolgálait, és azok fiait — akár a házánál születtek, akár pénzért vett rabszolgák voltak — mind összehívta, és megparancsolta, hogy végezzék el a körülmetélést. 24-26 Ábrahám 99 éves, a fia, Izmáel pedig 13 éves volt, amikor mindketten körülmetélkedtek. 27 Ugyanazon a napon körülmetélkedtek Ábrahám összes fiú és férfi szolgálai is — akár a házánál születtek, akár pénzért vett rabszolgák voltak.

Róma 4:9–12

9 Vajon csak a körülmetéltek juthatnak el erre a boldog állapotra, vagy a körülmetéletlenek is? Ezt mondja erről az Írás: „Ábrahám hitt Istenben, aki ezért elfogadta őt.” 10 De mikor történt ez? Körülmetélkedése előtt vagy után? Bizony, még előtte! 11 A körülmetélés jelét Ábrahám éppen annak bizonyítékául kapta, hogy őt körülmetéletlen állapotában, a hite alapján Isten már elfogadta. Így ősapjává lett minden olyan hívőnek is, aki ugyan nincs körülmetélve, Isten mégis elfogadja. 12 Ugyanakkor Ábrahám azoknak a hívőknek is ősapja, akik körül vannak metélve, és ezen felül ugyanúgy hisznek Istenben, mint ahogyan Ábrahám hitt, amikor még nem volt körülmetélve.

Galata 6:12–16

12 Akik megpróbálják rátok erőltetni, hogy körülmetélkedjétek, azok az emberek tetszését

keresik. Attól félnek, hogy ha egyedül csak Krisztus keresztjét[a] hirdetik, akkor üldözni fogják őket. 13 Ők körül vannak metélve ugyan, de maguk sem tartják be a Törvény előírásait. Csak azért akarják, hogy körülmetélkedjete, hogy majd ezzel a testi formasággal dicsekedhessenek.

14 Engem azonban Isten őrizzen attól, hogy mással dicsekedjem, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztjével! A kereszten a világ meghalt a számomra, és én is meghaltam a világnak.[b]

15 Mert sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem számít. Kizárólag az új teremtménynek[c] van értéke. 16 Békesség és irgalom mindazoknak, akik ezen igazság szerint élnek, és Isten Izráélnak!

CSÜTÖRTÖK

1 Mózes 18:1–15

18:1 Később az Örökkévaló ismét megjelent Ábrahámnak, aki akkoriban Mamré tölgyesében táborozott.

A déli hőség idején Ábrahám éppen a sátra bejárata előtt ült, amikor 2 fölnézett, és látta, hogy három férfi áll a sátra előtt. Eléjük sietett, tisztelettel a földre borult, 3 majd ezt mondta: „Uram, kérlek, ne kerüld el szolgád házát! 4 Legyetek a vendégeim! Hadd hozzak egy kis vizet, hogy megmossátok lábatokat! Pihenjetek meg kissé e fa árnyékában! 5 Hozok egy falat kenyeret, hogy felfrissüljete, mielőtt tovább indultok, ha már erre visz az utatok!”

„Legyen úgy, ahogy mondtad” — válaszolták a férfiak.

6 Akkor Ábrahám besietett Sárahoz a sátorba, és azt mondta: „Sietve készíts három adag finomlisztből lepényt a vendégeinknek!” 7 Majd a csordához sietett, kiválasztott egy szép fiatal borjút, a szolgájára bízta, hogy hamar vágja le, és készítsen belőle ételt. 8 Azután vette az elkészített húst, sajtot, tejet, és felszolgált a vendégeinek. Amíg a vendégek ettek, Ábrahám szolgálatkészen ott állt mellettük a fa alatt.

9 Azután az egyik vendég megkérdezte: „Ábrahám, hol van Sára, a feleséged?”

„Itt van, bent a sátorban” — felelte Ábrahám.

10 „A megfelelő időben[a] visszajövök hozzád, és a feleségednek, Sárának fia lesz” — mondta a vendég.

Sára közben a sátor bejáratánál hallgatózott.

11 Ebben az időben már Ábrahám és Sára is igen megöregedett. Sára régen túl volt már azon a koron, amikor valakinek gyermeke szülehet. 12 Ezért hitetlenkedve nevetett magában, és ezt gondolta: „Ugyan, ez lehetetlen! Öreg vagyok én már ehhez! Meg a férjem is megöregedett.”

13 Ekkor az Örökkévaló megkérdezte Ábrahámától: „Miért nevetett Sára? Miért gondolja, hogy ő már túl öreg ahhoz, hogy gyermeket szüljön? 14 Vajon van-e valami lehetetlen az Örökkévaló számára? A megfelelő időben visszajövök hozzád, és akkor már fia lesz Sárának!”

15 Sára azonban megijedt, és letagadta: „Nem is nevettem!” — mondta.

„De bizony neveltél!” — mondta az Örökkévaló.

PÉNTEK

1 Mózes 18:16–33

16 Azután a három vendég tovább indult Sodoma felé, és Ábrahám elkísérte őket, hogy elköszönjön tőlük. 17 Közben az Örökkévaló ezt gondolta: „Eltitkoljam-e Ábrahám elől, amit tenni készülök? 18 Hiszen rajta keresztül áldást nyer a föld minden népe, és belőle erős és hatalmas nemzet származik! 19 Hiszen Ábrahámmal szövetséget kötöttem, hogy gyermekeit és háza népét megtanítsa arra, hogyan járjanak az Örökkévaló útján, hogyan éljenek és cselekedjenek igazságosan és nekem tetsző módon — hogy én is beteljesítsem, amit ígértem neki!”

20 Akkor az Örökkévaló Ábrahámhoz fordult: „Sodoma és Gomora bűne már az égre kiált. Áldozataik hozzám kiáltanak segítségért. 21 Lemegyek hát oda, hogy magam is lássam, valóban olyan gonosz dolgokat tesznek-e, ahogy áldozataik panaszozzák, vagy nem.”

22 A másik két férfi továbbment Sodoma felé, az Örökkévaló azonban még ott maradt Ábrahám előtt. 23 Akkor Ábrahám közelebb lépett az Örökkévalóhoz, és megkérdezte: „Valóban el akarod pusztítani az ártatlan embereket is Sodomában a gonoszokkal együtt[a]? 24 Ha van ötven igaz a városban, akkor is mindenestül elpusztítod egész Sodomát? Nem kíméled meg a várost az ötven igaz kedvéért? 25 Nem, ezt el sem tudom képzelni! Lehetetlen, hogy ugyanúgy megöld az igazakat, mint a gonoszokat! Bizonyára különbséget teszel az ártatlan és a bűnös között! Az egész föld Bírája nem hozhat igazságtalan ítéletet!”

26 Az Örökkévaló így válaszolt: „Rendben van! Ha találok ötven igaz embert Sodomában, az ő kedvükért megkímélem az egész várost.”

27 Ábrahám folytatta: „Kérlek, Uram, hadd szóljak még egyszer, noha csak por és hamu vagyok! 28 Lehet, hogy nincs ötven igaz, csak negyvenöt — képes lennél elpusztítani az egész várost a hiányzó öt miatt?”

Az Örökkévaló válaszolt: „Ha találok ott negyvenöt igazat, megkímélem a várost.”

29 „De ha csak negyvenet találsz?” — kérdezte Ábrahám.

„Ha negyvenet találok, akkor is megkímélem” — felelte az Örökkévaló.

30 „Ne haragudj meg rám Uram, ha még ezek után is szólok! Lehet, hogy csak harmincan

vannak” — folytatta Ábrahám.

„Nem fogom elpusztítani a várost, ha találok harmincat” — válaszolt az Örökkévaló.

31 Ábrahám így folytatta: „Kérlek, Uram, hadd szóljak még egyszer! Lehet, hogy csak húsz igaz ember van a városban.”

„Ha csak húszat találok, akkor is megkímélem” — felelte az Örökkévaló.

32 „Ne haragudj meg rám Uram, hogy még egyszer szólni merészelek! Lehet, hogy csak tíz igazat találsz ott” — mondta Ábrahám.

„Ha legalább tízet találok, akkor sem pusztítom el” — felelte az Örökkévaló.

33 Miután az Örökkévaló befejezte a beszélgetést Ábrahámmal, továbbment, Ábrahám pedig hazatért.

Zsoltárok 1

1 Boldog és áldott,

aki nem jár az istentelenek útjain,

nem áll rá a bűnösök ösvényeire,

és nem ül együtt a gúnyolódókkal,

2 hanem abban leli örömét, ha az Örökkévaló tanítja,

és éjjel-nappal azon gondolkodik.

3 Olyan életerős lesz,

mint a folyópartra ültetett gyümölcsfa:

idejében hoz gyümölcsöt,

s levelei örökké zöldellnek.

Bizony, felvirágozik keze alatt minden,

amibe kezd!

4 Milyen más az istentelenek sorsa:

olyanok, mint a polyva,

melyet elsodor a szél:

5 az ítélet napján elítélik őket.

Bűnösök nem maradhatnak az igazak közösségében.

6 Az igazak lépéseit az Örökkévaló irányítja,

az istentelenek útja pedig a pusztulásba vezet.

HÉTFŐ

Olvasd el:

1 Mózés 16:1–6; Példabeszédek 3:5, 16:9

IMÁK:

Példabeszédek 3:5

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

K E I D I

Olvasd el:

1 Mózes 16:7–15

IMÁK:

1 Mózes 16:13

1. Másold ki ide a mai IGERÉSZT.

2. A jobb oldalon található üres oldalra RAJZOLD vagy ÍRD le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai IMÁM:

S Z E R D Ő

Olvasd el:

1 Mózés 17; Róma 4:9–12; Galata 6:12–16

IMÁK:

Galata 6:14–15

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

CSÜTÖRTÖK

Olvasd el:

1 Mózes 18:1–15

IMÁK:

1 Mózes 18:14

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

PÉNTEK

Olvasd el:

1 Mózes 18:16–33; Zsoltárok 1

IMÁK:

Zsoltárok 1:5–6

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

I M A

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz a barátaidért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

3. HÉT

**AZ ÖRÖKKÉVALÓ MEGÁLDOTTA
SÁRÁT, ÉS BETELJESÍTETTE,
AMIT NEKI ÍGÉRT.**

1 Mózes 21:1

3. HÉT IGERÉSZEK

HÉTFŐ

Róma 1:16–25

16 Mert nem szégyellem senki előtt az örömhírt, hiszen Istennek hatalma az, amellyel üdvösségre juttatja mindazokat, akik hisznek benne, elsőként a zsidóknak, azután a többi népnek is. 17 Az örömhír mutatja meg, hogyan teszi Isten a maga számára elfogadhatóvá az embert. Ez pedig kezdettől mindvégig az Istenben való hit által történik. Ahogyan az Írás mondja: „Akit a hite alapján Isten elfogad, az örökké élni fog.”[a]

18 Megmutatkozik azonban Isten haragja is a Mennyből azok miatt a gonosz és igazságtalan tettek miatt, amelyeket az emberek elkövetnek, amikor gonoszságukkal elnyomják az igazságot. 19 Hiszen mindaz, amit Istenből megismerhetünk, nyilvánvaló előttük, hiszen maga Isten mutatta meg mindenkinek.

20 Isten örök hatalma és isteni természete ugyan emberi szemmel nem látható, de mégis világosan érzékelhető és megérthető, mert a világ teremtése óta mindenki láthatja és tanulmányozhatja Isten teremtményeit. Így tehát nincs mentség azok számára, 21 akik felismerték Istent, de mégsem tisztelték őt Istenként, sem nem adtak hálát neki. Ezért gondolkodásuk értelmetlen lett, és ostoba szívük egyre jobban elsötétült. 22 Bár magukat bölcsnek tartják, bolondok lettek. 23 Az örökké élő Isten dicsőségét elhagyták, és helyette bálványokat imádtak, amelyek halandó emberekre, madarakra, négy lábú állatokra és hüllőkre hasonlítottak.

24 Ezért Isten is kiszolgáltatta őket a saját gonosz szívük kívánságainak. Hagyta, hogy szexuális bűnökben éljenek, és egymás testével gyalázatos visszaéléseket kövessenek el. 25 Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtményeket imádták — ahelyett, hogy Istent, a Teremtőt imádták volna! Pedig az imádat egyedül Istent illeti, aki örökké legyen áldott! Ámen.

KEDD

Lukács 17:22–35

22 A tanítványainak pedig ezt mondta: „Eljön majd az idő, amikor szeretnétek látni legalább egyetlen egyet az Emberfiának napjai közül, de nem fogtok látni. 23 Amikor ezt mondják nektek: »Nézd, itt van!«, vagy: »Ott van!«, ne menjetek oda, és ne kövessétek őket!” 24 „Ahogy a villám megvilágítja egyik végétől a másikig az egész égboltot, olyan nyilvánvaló módon jön vissza az Emberfia is azon a napon. 25 De előbb még sokat kell szenvednie. Ez a nemzedék pedig elutasítja őt.

26 Ahogyan Nőé napjaiban volt, úgy lesz az Emberfia eljövételének idejében is. 27 Akkor az emberek ettek, ittak, megházasodtak és férjhez mentek egészen addig, amíg Nőé be nem ment a bárkába. Azután jött az Özönvíz, és mindenkit elpusztított.

28 Ugyanaz történik majd, mint ami Lót idején történt. Az emberek akkor is ettek, ittak, vásároltak és eladtak, ültettek és építettek, 29 de mikor Lót kiment Sodomából, tűz és kéneső hullott az égből, és mindenkit elpusztított a városban. 30 Ugyanígy lesz abban az időben is, amikor az Emberfia megjelenik.

31 Azon a napon, ha valaki éppen felment a háza lapos tetejére, vissza se menjen a házba, hogy onnan elvigyen valamit, hanem azonnal meneküljön! Ha a mezőn lesz, azonnal meneküljön, ne forduljon vissza és ne törődjön azzal, amit hátrahagy! 32 Emlékezzetek Lót feleségére![a]

33 Aki meg akarja őrizni a lelkét, vagyis az életét, az el fogja veszteni, de aki feladja az életét, az örökre megmenti.

34 Mondom nektek: azon az éjszakán, ha ketten lesznek egy ágyban, az egyiket felviszik, a másikat otthagyják. 35 Ha két asszony örül majd együtt a kézimálommal, az egyiket felviszik, a másikat otthagyják.”

SZERDA

1 Mózés 20

20:1 Ezután Ábrahám dél felé vándorolt, és egy ideig Súr és Kádés között táborozott. Majd Gerár területén lakott, mint jövevény, 2 és mindenkinek azt mondta Sáráról, hogy a testvére. Abímelek, Gerár királya elküldte embereit, és Sárát a háremébe vitette. 3 Azonban Isten megjelent Abímeleknek álmában, és azt mondta a királynak: „Abímelek, meg kell hálnod, mert elvetted a férjétől azt az asszonyt!”

4 Azonban Abímelek még egy ujjal sem nyúlt Sárához, és így válaszolt: „Uram, vajon megölsz-e valakit, ha ártatlan? 5 Mind Ábrahám, mind Sára azt mondta, hogy ők testvérek! Az én lelkiismeretem tiszta, és tenni sem tettem semmi rosszat!” 6 Isten így felelt: „Tudom, hogy tiszta a lelkiismereted. Éppen ezért óvtalak meg attól, hogy vétkezz ellenem, és nem engedtem, hogy hozzá nyúlj. 7 Most hát add vissza őt a férjének! Mivel Ábrahám próféta, ezért ha ő imádkozik érted, akkor életben hagylak. De tudd meg, ha nem adod vissza az asszonyt a férjének, biztosan meghalsz a családdal és szolgálóiddal együtt!”

8 Reggelre kelve Abímelek azonnal összehívta a szolgálóit, és mindent elmondott nekik, azok pedig nagyon megrémültek. 9-10 Majd hívatta Ábrahámot is, és szemére vetette: „Ábrahám, hogy tehettél ilyen velünk?! Mit vétettem én neked, hogy ilyen nagy veszedelembé sodortál országommal együtt? Nem lett volna szabad ilyen tenned! De miért is mondtad a feleségedről, hogy a testvéred?”

11 Ábrahám ezt felelte: „Azért, mert azt gondoltam, hogy nincs itt istenfélelem az embereken, s meg is ölhetnek azért, hogy a feleségemet elrabolják tőlem. 12 Amellett Sára valóban a féltestvérem, mert egy apától származunk, csak hogy nem egy anyától. Így lett a feleségem. 13 Amikor Isten vándorútra indított bennünket az atyai házból, megkértem a feleségemet, hogy bárhová vetődünk is, irántam való szeretetből mindenhol mondja azt, hogy csak testvérek vagyunk.”

14 Akkor Abímelek elhalmozta Ábrahámot ajándékokkal: juhokat, marhákat, szolgálkat és szolgálókat adott neki, és visszaadta neki a feleségét, Sárát is. 15 Majd ezt mondta: „Nézd, Ábrahám, előtted van az egész országom, ahol akarsz, ott lakhatsz.”

16 Ezután Abímelek Sarához fordult: „Lásd, ezer ezüstpénzt adtam a bátyádnak, hogy mindenki láthassa, mennyire ártatlan vagy ebben a dologban. Ezzel mindenki előtt igazolom ártatlanságodat, és helyreállítottam becsületedet.”

17-18 Majd Ábrahám imádkozott Istenhez Abímelekért és a családjáért. Ugyanis Isten — Sára miatti büntetésül — meddőséggel sújtotta Abímelek családjának nőtagjait. Isten meghallgatta Ábrahám kérését, és meggyógyította őket. Ezután ismét születtek gyermekek Abímelek családjában.

Példabeszédek 14:1

1 A bölcs asszony építi a családját, az ostoba pedig saját kezével rombolja le.

CSÜTÖRTÖK

1 Mózses 21:1–7

21 Az Örökkévaló megáldotta Sárát, és beteljesítette, amit neki ígért. 2 Sára tehát áldott állapotba került, és fiút szült Ábrahámnak — annak ellenére, hogy Ábrahám már idős volt — éppen abban az időben, amelyet az Örökkévaló előre megmondott. 3 Ábrahám Izsáknak[a] nevezte a fiát, akit Sára szült neki. 4 Amikor Izsák nyolc napos lett, Ábrahám körülmetélte a fiát, ahogy azt Isten korábban megparancsolta. 5 Amikor Izsák született, Ábrahám száz éves volt.

6 Sára ezt mondta: „Nézzétek, milyen nagy örömet szerzett nekem Isten! Aki csak hallja, velem együtt nevet! 7 Ugyan ki mondta volna Ábrahámnak, hogy Sára még csecsemőt fog szoptatni? S nézzétek! Fiút szültem neki vénségére!”

Jób 8:20–21

20 Bizony, Isten soha nem emeli fel a gonoszt,
és soha nem veti el az igazat!

21 Jób! Megtölti szád még Isten nevetéssel,
ajkadat örömkialtással!

PÉNTEK

1 Mózés 21:8–21

8 A kisgyermek pedig növekedett, s amikor eljött az ideje, az anyja már nem szoptatta tovább. Ekkor Ábrahám nagy vendégséget szerzett, és megünnepelték, hogy Sára elválasztotta Izsákot.

9 Sára látta, amint Ábrahám másik fia — akit az egyiptomi Hágár szült — játszik Izsákkal. [a] 10 Akkor Sára Ábrahámhoz ment, és ezt kérte: „Kérlek, küldd el innen ezt a szolgálót és a fiát! Ne örököljön az ő fia az én fiammal együtt!”

11 Ez azonban nagyon nehezebbre esett Ábrahámnak, a fia, Izmáel miatt. 12 Akkor Isten megszólította: „Ábrahám, ne gondold, hogy ez valami rosszat jelent, és ne aggódj a fiad és a szolgáló miatt! Tedd meg mindazt, amit Sára kért tőled, mert az utódaidra vonatkozó ígéreteim Izsák által fognak beteljesedni! 13 Azonban a szolgáló fiának utódait is nemzette szaporítom. Hiszen ő is a te fiad!”

14 Másnap reggel Ábrahám korán fölkel, készített útra való ételt és víztömlőt. A csomagot fölsegítette Hágár vállára. Azután végleg elküldte a fiával, Izmáellel együtt.

Hágár útnak indult, és Beérseba pusztájában bolyongott. 15 Amikor kifogyott a víz a tömlőből, lefektette Izmáelt egy bokor árnyékába, 16 maga pedig egy nyíllövésnyi távolságra odébb ment. Azt gondolta: „Nem bírom végignézni, hogy hal szomjan a fiam!” — és keserves sírásra fakadt.

17 De Isten meghallotta a gyermek sírását, és Isten angyala kiáltott az égből Hágárnak: „Miért sírsz, Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a gyermek sírását! 18 Kelj csak föl, fogd kézen a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy nemzetté teszem őt!” 19 Ekkor Isten megnyitotta Hágár szemét, aki észrevett egy forrást a közelben, odament, megtöltötte a tömlőt vízzel, és megitatta a fiát.

20 Isten továbbra is gondot viselt Izmáelre, aki felnőtt a pusztában, megtanult az íjjal bántani, és vadász lett. 21 Párán vidékén tanyázott a pusztaságban, és amikor eljött az ideje, anyja Egyiptomból hozott neki feleséget.

Galata 3:23–29

23 Mielőtt azonban elérkezett ez a hit, a Törvény őrzött bennünket, és egészen addig raboskodtunk, amíg Isten meg nem ismertette velünk az eljövendő hitet. 24 Így tehát Krisztus megérkezése előtt a Törvény volt a Krisztushoz vezető nevelőnk. Azóta viszont már hit által válhatunk Isten számára elfogadhatóvá. 25 Miután ez a hit megérkezett, többé nincs szükség arra, hogy a nevelőnk felügyeljen ránk.

26 Ti mindnyájan Isten gyermekei vagytok Krisztus Jézusban, és ez a hitetek által valósult meg, 27 mivel, aki Krisztusba merítkezett be, az Krisztust öltötte magára. 28 Ebben a

tekintetben tehát nincs többé különbség zsidó és görög, rabszolga és szabad, vagy férfi és nő között, mert Krisztus Jézusban mindannyian egyek vagytok. 29 Ha pedig Krisztushoz tartoztok, akkor Ábrahám leszármazottjai vagytok, és egyúttal örökösei mindannak, amit Isten Ábrahámnak és a leszármazottjainak ígért.

Galata 4:21–31

21 Ti, akik még mindig a Törvény uralma alatt kívántok élni, mondjátok csak, nem halljátok a Törvény szavát? 22 Az Írásban ugyanis azt olvassuk, hogy Ábrahámnak két fia volt: az egyiket Hágár, a rabszolganő szülte, a másikat pedig Sára, aki szabad volt. 23 A rabszolganő fia úgy született, mint mindenki más. A szabad asszony fia azonban Isten ígérete alapján született.

24 Ennek az igaz történetnek szellemi jelentése is van. A két asszony ugyanis a két szövetséget jelképezi. Az egyiket Isten a Sínai-hegyen kötötte a népével, amikor a Törvényt adta nekik. Akikre ez érvényes, azok szolgák. Hágár, aki maga is szolga volt, 25 az Arábiában levő Sínai-hegyet jelképezi, és ugyanakkor a mostani Jeruzsálemet is, hiszen ez a város a népével együtt a Törvény rabszolgája.

26 Sára azonban szabad asszony volt, aki a Mennyei Jeruzsálemet jelképezi. A Mennyei Jeruzsálem pedig szabad — ő a mi anyánk. 27 Mert az Írás így beszél róla:

„Örülj, te meddő asszony,
aki még sohasem szültél!
Örvendj, és ujjongva kiálts,
te, akinek nem lehetnek szülési fájdalmai,
mert több gyermeke lesz az elhagyott asszonynak[a],
mint annak, aki férjnél van.”[b]

28 Testvéreim, ti Isten gyermekei vagytok, akik szellemi értelemben Isten ígérete alapján születtetek — akárcsak Izsák. 29 De ahogyan annak idején a természetes módon született gyermek üldözte azt, aki a Szent Szellem ereje által született, ma is ugyanez történik. 30 Mit mond erről az Írás? „Kergesd el a rabszolganőt a fiával együtt, mert az a fiú nem fog együtt örökölni a szabad asszony fiával!”[c] 31 Tehát, testvéreim, szellemi értelemben mi nem a rabszolganő, hanem a szabad asszony leszármazottjai vagyunk.

HÉTFŐ

Olvasd el:

Róma 1:16–25

IMÁK:

Róma 1:16–17

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

KEIDI

Olvasd el:
Lukács 17:22–35

IMÁK:
Lukács 17:33

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

S Z E R D Ő

Olvasd el:

1 Mózés 20; Példabeszédek 14:1

IMÁK:

Példabeszédek 14:1

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

CSÜTÖRTÖK

Olvasd el:

1 Mózés 21:1–7; Jób 8:20–21

IMÁK:

1 Mózés 21:1

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

PÉNTEK

Olvasd el:

1 Mózes 21:8–21; Galata 3:23–29, 4:21–31

IMÁK:

Galata 3:23–24

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

IMÁ

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz a gyülekezetedért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

4. HÉT

**EZÉRT ÁBRAHÁM ÍGY NEVEZTE
AZT A HELYET: „AZ ÖRÖKKÉVALÓ
GONDOSKODIK.” AZÓTA
MONDJÁK EZT AZ EMBEREK: „AZ
ÖRÖKKÉVALÓ GONDOSKODIK
RÓLUNK AZ Ő HEGYÉN!”**

1 Mózes 22:14

4. HÉT IGERÉSEK

HÉTFŐ

1 Mózes 21:22–34

22 Történt egyszer, hogy Abímelek és Píkól, a sereg vezére felkeresték Ábrahámot. Ezt mondta neki Abímelek: „Ábrahám, látjuk, hogy Isten van veled mindenben, amit teszel.

23 Esküdj meg Istenre, hogy soha nem ártasz nekem vagy utódaimnak, hanem ugyanolyan hűséggel leszel irántam és népem iránt — akik között jövevényként laksz —, mint ahogyan én bántam veled!” 24 Ábrahám ezt válaszolta: „Megesküszöm, hogy úgy lesz!”

25 Azután szemrehányást tett Abímeleknek, hogy annak pásztorai erőszakkal elfoglaltak egy kutat, amely Ábrahámé volt. 26 Abímelek így védekezett: „Nem tudtam róla! Te sem mondtad eddig, most hallottam erről először. Nem tudom, melyik szolgám tehetett ilyet!”

27 Akkor Ábrahám juhokat, kecskéket és marhákat ajándékozott Abímeleknek, és szövetséget kötöttek egymással.

28 Majd Ábrahám különválasztott a nyájából hét fiatal nőtény juhok. 29 Abímelek pedig megkérdezte: „Miért választottad külön ezeket? Mit jelent ez?” 30 „Fogadd el tőlem ezt a hét juhok annak bizonyítékául, hogy én ástam azt a kutat!” — felelte Ábrahám. 31-32 Ezért hívják azt a helyet mindmáig Beérsebának[a] — mert ott kötöttek szövetséget, és esküvel erősítették meg. Azután Abímelek és Píkól, a sereg vezére visszatért a filiszteusok földjére. 33 Ábrahám egy tamariszkuszfát ültetett Beérsebában, és imádta az Örökkévalót, az Örök Istent. 34 Ezután még hosszú ideig tartózkodott a filiszteusok földjén.

Róma 12:9–21

9 A bennetek lévő isteni szeretet képmutatás nélkül jusson érvényre! Gyűlöljétek minden gonoszsgot, viszont ragaszkodjatok ahhoz, ami jó! 10 Testvéri szeretettel szeressétek egymást, és a másik testvérnek mindig adjatok nagyobb tiszteletet, mint amit tőle vártok! 11 Ha dolgozni kell, ne lustálkodjatok, a Szent Szellem tüze lobogjon bennetek, hiszen az Urat szolgáljátok! 12 A reménység töltsön be örömmel! Legyetek türelmesek és kitartók, ha nehézségek vesznek körül! Állandóan imádkozzatok! 13 Isten népét segítsétek adományaitokkal, ha szükségük van rá! Gyakoroljátok a szíves vendéglátást!

14 Még azokat is áldjátok, akik üldöznek vagy zaklatnak titeket! Ne kívánjatok nekik semmi rosszat, hanem áldjátok őket! 15 Örüljétek együtt azokkal, akik örülnek, és sírjátok azokkal, akik sírnak! 16 Éljetek egyetértésben és összhangban egymással! Ne legyetek büszkék, hanem az egyszerű emberekkel vállaljatok közösséget! Ne becsljétek túl magatokat!

17 Ha valaki rosszul bánik veletek, ne álljatok bosszút rajta! Arra törekedjétek, amit mindenki jónak és nemesnek tart! 18 Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, hogy mindenkivel békességben éljétek!

19 Szeretett testvéreim, ne álljatok bosszút magatokért! Inkább bízzátok ezt Isten haragjára, mert meg van írva: „A bosszúállás az én dolgom, én majd megfizetek, ezt mondja az Örökkévaló.”[a]

20 Sőt, „ha éhezik ellenséged, adj neki enni,
ha szomjazik, adj neki inni!
Mert olyan ez,
mintha izzó parazsat tennél a fejére.”[b]

21 Ne hagyd, hogy a gonosz legyőzzön téged! Tedd azt, ami jó és helyes — ezzel te fogod legyőzni őt!

KEDD

1 Mózes 22:1–19

22:1 Ezek után Isten próbára tette Ábrahámot.

Megszólította: „Ábrahám!”

Ő pedig válaszolt: „Igen, Uram!”

2 „Vedd magad mellé egyetlen fiadat, Izsákot, akit szeretsz, és menj el Mórijjá földjére! Ott majd mutatok neked egy hegyet, azon áldozd föl Izsákot égőáldozatként!” — mondta Isten.

3 Másnap Ábrahám már korán reggel fölkészült az útra. Felnyergelte a szamarát, fát hasogatott az égőáldozathoz, és két szolgájával és Izsákkal együtt elindultak arra a helyre, amelyet Isten mondott. 4 A harmadik napon Ábrahám távolról meglátta azt a hegyet, ahová igyekezett. 5 Akkor ezt mondta szolgáinak: „Telepedjete le itt, vigyázzatok a szamárra, és várjatok ránk. Mi pedig a fiammal elmegyünk oda, és imádkozunk, azután majd visszajövünk.”

6 Ábrahám a tűzifát a fia, Izsák vállára tette, az égő parazsat és a kést maga vitte, és ketten indultak tovább. 7 Útközben Izsák az apjához fordult: „Édesapám!”

„Tessék, fiam!” — mondta Ábrahám.

„Itt a fa és a parázs a tűzgyújtáshoz, de hol van az áldozati bárány?” — kérdezte Izsák.

8 „Isten maga fog gondoskodni az áldozati bárányról” — felelte Ábrahám, és együtt folytatták az utat.

9 Amikor arra a helyre értek, amelyet Isten mutatott neki, Ábrahám oltárt épített, majd elrendezte rajta a tűzifát. Azután megkötözte a fiát, Izsákot, és őt is az oltárra helyezte a tűzifa tetejére. 10 Már éppen felemelte a kést, hogy Izsákot megölje, 11 de az Örökkévaló angyala rákiáltott az égből:

„Ábrahám, Ábrahám!”

„Igen, Uram!” — felelt Ábrahám.

12 „Ne öld meg a fiút! Ne bánts! Miután próbára tettelek, látom, hogy valóban féled és tiszteled Istent, és egyszülött fiadat sem tagadtad meg tőlem” — kiáltotta az angyal.

13 Amikor Ábrahám körülnézett, a háta mögött egy kost pillantott meg, amely szarvánál fogva megakadt a sűrű bozótban. Tehát odament, fogta a kost, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett.

14 Ezért Ábrahám így nevezte azt a helyet: „Az Örökkévaló gondoskodik.” Azóta mondják ezt az emberek: „Az Örökkévaló gondoskodik rólunk az ő hegyén!”

15 Azután az Örökkévaló angyala másodszor is kiáltott Ábrahámnak az égből:

16 „Azt mondja az Örökkévaló: Mivel megtetted, hogy a fiad is átadtad nekem — igen, még az egyetlen fiadat is —, ezért magamra esküszöm, 17 hogy gazdagon és bőségesen megáldalak, utódaidat[a] megsokasítom és megszaporítom, mint égen a csillagokat, és mint tenger partján a homokot.

A te utódod fogja birtokolni ellenségeinek kapuját, 18 és a te utódod által fogom megáldani a föld összes nemzeteit.

Igen, mindezekkel megáldalak, mert engedelmeskedtél szavamnak.”

19 Ezután Ábrahám visszatért a várakozó szolgálkhoz, majd együtt hazamentek Beérsebába, mert abban az időben ott táboroztak.

Zsidók 11:17–19

17-18 Ábrahámot a hite tette képessé arra, hogy a fiát, Izsákot az oltárra tegye. Isten ezzel tette próbára Ábrahámot, hiszen azt mondta neki: „Izsákon keresztül származnak majd az utódaid.”[a] Bár ezt ígérte neki, Ábrahám mégis kész volt arra, hogy egyetlen fiát feláldozza. 19 Ugyanis arra a meggyőződésre jutott, hogy Isten még a halálból is fel tudja támasztani Izsákot. Amikor Isten megállította Ábrahámot, és nem engedte, hogy Izsákot ténylegesen feláldozza, az valóban olyan volt, mintha Izsák feltámadt volna.

SZERDA

1 Mózés 22:20–24

20 Később valaki hírt hozott Ábrahámnak Náhórról, a testvéréről. Elmondta, hogy Náhórnak és feleségének, Milkának fiai születtek: 21 Úc, az elsőszülött, azután Búz, a második, majd Kemúél, a harmadik, akinek fia Arám, 22-23 azután Keszed, Hazó, Pildás, Jidláf és Betúél. Ezek nyolcan mind Náhór és Milká fiai voltak. Rebeka Betúél leánya volt. 24 Náhórnak még négy gyermeke született a másodfeleségétől, Reumától: Tebah, Gaham, Tahas és Maaka.

Zsidók 11:8–12

8 Ábrahám is a hite által engedelmeskedett, amikor Isten hívta, hogy költözzön egy másik országba. Elindult, bár fogalma sem volt róla, hol van az az ország, csak azt tudta, hogy Isten neki ígérte örökségül. 9 Miután odaért, ugyancsak a hite által lakott azon a megígért földön, de csak úgy, mintha menekült lett volna egy idegen országban. Sátorban lakott, akárcsak Izsák és Jákób, akiknek Isten ugyanazt az ígéretet tette. 10 Azért vándorolt, mert hittel várta azt a várost,[a] amelynek alapja szilárd, és amelyet maga Isten tervezett és épített.

11 Sárának egészen addig még nem született gyermeke, és már túl öreg volt ahhoz, hogy szüljön. Ábrahám hite által Sára mégis képessé vált arra, hogy gyermeket fogadjon és szüljön. Ugyanis Isten ezt előre megígérte Ábrahámnak, aki teljesen megbízott benne. 12 Így történt, hogy ettől az egyetlen férfitől, Ábrahámtól — aki akkor már közel volt a halálhoz — olyan sokan származtak, mint égen a csillagok, vagy mint tengerparton a homokszemek.

CSÜTÖRTÖK

1 Mózes 23

23:1 Sára 127 évet élt — ennyi volt az életideje. 2 Kánaán földjén halt meg, Kirját-Arbában, vagyis Hebronban.

Ábrahám meggyászolta a feleségét. 3 Majd mikor leteltek a gyász napjai, elment a hettitákhoz, és így szólt hozzájuk: 4 „Tudjátok, hogy idegen és jövevény vagyok közöttetek. Kérlek, adjatok nekem alkalmas temetkezőhelyet saját birtokul, hogy oda temessem halottamat!”

5-6 „Hallgass meg minket, Urunk — felelték a hettiták —, hiszen nagy fejedelem vagy közöttünk! Válaszd bármelyik neked tetsző temetkezőhelyet, és oda temesd halottadat! Egyikünk sem fogja megtagadni tőled, sem megakadályozni téged, akármelyikünké is legyen az a hely.”

7 Akkor Ábrahám fölkelt, és meghajolt a hettiták előtt, 8 majd ezt válaszolta: „Ha valóban megengeditek, hogy itt temessem el halottamat, akkor szóljatok az érdekemben Efrónnak, Cóár fiának! 9 Mert az ő tulajdona az a makpélai barlang, a szántóföldje végében — azt szeretném megvenni tőle. Teljes árat fizetek érte, akármennyi is legyen az. Itt elöttetek kész vagyok megadni az árat, hogy saját temetkezőhelyem legyen az a barlang.”

10 Efrón is ott ült a hettita vezetők között, és most ő szólalt meg, hogy mindenki hallotta, aki arra járt a városkapunál: 11 „Nem úgy, Uram! Hanem, kérlek, hallgasd meg ajánlatomat! Neked adom azt az egész földet, amelyben a barlang fekszik. Népem fiai előtt, mint tanúk előtt, neked adom, csak temesd oda halottadat!”

12 Ábrahám ismét meghajolt a föld tulajdonosai előtt. 13 Majd ezt válaszolta Efrón ajánlatára az összes jelenlévő hettita előtt: „Kérlek, fogadd el, hogy teljes árat akarok fizetni a

földedért! Ha eladod azt a földet, én megveszem tőled, és megadom az árat, amit kérsz. Akkor majd eltemetem oda halottamat.”

14 Efrón akkor így felelt: 15 „Uram, kérlek, halld ajánlatomat! Az a földdarab mindössze 400 sékel ezüstöt[a] ér. De kettőnk között egy ilyen összeg csekélységnek számít — temesd csak el oda nyugodtan halottadat!”

16 Ábrahám ezzel elfogadta az ajánlatot, és a többi hettita előtt kimérte Efrón kezéhez a 400 sékel ezüstöt, ahogy az a kereskedők között szokás, ha üzletet kötnek.

17-18 Így vásárolta meg a hettiták nyilvánossága előtt Ábrahám Efróntól azt a makpélai földdarabot. Ez a terület Mamrétól, azaz Hebrontól keletre fekszik, fák is vannak rajta, és ebben van az a bizonyos barlang. Mindez Ábrahám tulajdona lett. 19 Ezután Ábrahám eltemette Sárát, a feleségét Makpéla mezején, a barlangban, Mamrétól, azaz Hebrontól keletre, Kánaán földjén. 20 Ez a földdarab, a benne fekvő barlanggal együtt — mivel a hettitáktól megvásárolta — Ábrahám jogos tulajdona lett, családi temetkezőhelyül.

Zsidók 11:13–16

13 Ezek az emberek mind hitben éltek és haltak meg, de életükben nem kapták meg mindazt, amit Isten nekik ígért. Csak távolról látták azokat, és már előre örültek az ígéretek jövőbeli beteljesülésének. Nyíltan megvallották, hogy idegenek és jövevények, akik csak átutazóban vannak a Földön. 14 Ezzel azt is kifejezték, hogy várják és keresik a saját hazájukat. 15 Mert, ha abba az országba kíváncsoztak volna vissza, ahonnan eljöttek, bőven lett volna idejük, hogy visszatérjenek oda. 16 Ők azonban sokkal jobbat kívántak: olyan ország után vágyakoztak, amely a Mennyben van. Ezért Isten sem szégyelli, hogy őt Ábrahám, Izsák és Jákób Istenének nevezzék, mert valóban elkészítette számukra azt a mennyi várost!

PÉNTEK

1 Mózés 24:1–60

24:1 Az Örökkévaló mindenben megáldotta Ábrahámot, aki magas kort ért meg. 2-4 Egy napon magához hívta a legidősebb és rangban első szolgáját, akire a többi szolga irányítását és minden vagyona igazgatását bízta. Ezt mondta neki: „Jöjj csak ide! Rád akarom bízni, hogy hozz feleséget a fiamnak, Izsáknak. Meg kell esküdnöd az Örökkévalóra, ég és föld Istenére, hogy nem a kánaániak leányai közül szerzel neki feleséget! Nem azok közül, akik ezen a földön élnek! Hanem visszatérsz abba az országba, ahonnan jöttem, ott felkeresed a rokonaimat, és közülük hozol a fiamnak feleséget. Tedd ide a kezedet a combom alá, és esküdj meg!”

5 A szolga megkérdezte: „Ha az a leány nem akarna velem ide jönni, akkor vigyem vissza a fiadat arra a földre, amelyről kijöttél?”

6 „Nem, dehogy! A fiamat semmi szín alatt ne vidd vissza! 7 Az Örökkévaló, az ég Istene

kihozott engem apám házából és családjából. Kihozott szülőföldről és rokonaim közül. Megszólított, és megesküdt, hogy utódaimnak adja ezt a földet. Igen, az Örökkévaló küldje el angyalát előtted, hogy sikerrel járj, és onnan hozz a fiamnak feleséget! 8 Ha pedig az a leány nem akar veled eljönni, akkor fel vagy mentve az eskü alól — csak a fiamat oda vissza ne vidd!” — felelte Ábrahám.

9 Akkor a szolga Ábrahám combja alá tette a kezét, és megesküdt erre.

10 Majd kiválasztott tízet gazdája tevéi közül, és megrakta őket gazdája válogatott kincseivel, amelyeket ajándéknak szánt. A tevekaravánnal azután Mezopotámiába indult. Hosszú utazás után megérkezett a városhoz, ahol régen Náhór lakott. 11 Már esteledett, amikor a város határában egy kút mellett megállapodott, és megpihentette tevéit. Ebben az időben szoktak az asszonyok és leányok a kúthoz jönni, hogy vizet merítsenek.

12 A szolga ekkor így imádkozott: „Örökkévaló, Ábrahámnak, gazdámnak Istene! Kérlek, mutasd meg Ábrahám iránti hűségedet és jóindulatodat! Segíts meg, hogy még ma megtaláljam azt a leányt! 13 Nézd, ide állok a kút mellé, mikor a városból vízért jönnek a leányok! 14 Adj nekem, kérlek, jelt, hogy lássam, melyik fiatal leányt szántad Izsáknak! Ez legyen a jel: amikor megkérem őket, hogy adjanak innom a korsójukból, amelyikük azt válaszolja: »Igyál csak, sőt még a tevéidet is megitatom« — arról fogom tudni, hogy ő az, akit Izsáknak szántál feleségül. Így mutasd meg, kérlek, hogy szeretettel és hűséggel vagy gazdám iránt!”

15-16 Még be sem fejezte, amikor egy fiatal leány közeledett a kúthoz, korsóval a vállán. Rebeka volt az, Betúél leánya. (Betúél Milká fia, Milká pedig Náhórnak, Ábrahám testvérének felesége volt.) Nagyon szép volt a leány, fiatal és hajadon. Lement a kúthoz, megtöltötte a korsót, majd indult vissza. 17 Ekkor Ábrahám szolgája odafutott hozzá, és megszólította: „Kérlek, adj innom a korsódból!” 18 Rebeka azonnal levette a korsót a válláról, és inni adott neki: „Igyál, uram!” 19 Majd, miután a szolga ivott, még hozzátette: „Húzzok vizet a tevéidnek is, uram, és adok nekik, amennyit kívánnak[a].” 20 Sietve hozzá is látott a tíz tevé megítéséhez: korsójából az állatok vályújába öntötte a vizet, majd ismét hozott a kútról, amíg csak a tevék eleget nem ittak.

21 Közben a szolga szótlánul állt, és figyelte, hogy az Örökkévaló hogyan ad választ kérésére, és hogy sikeressé teszi-e küldetését. 22 Amikor a tevék már teleítették magukat, a szolga Rebekának ajándékozott egy fél sékel súlyú arany gyűrűt[b], meg két arany karperecet, amelyek egyenként 5 sékelt[c] nyomtak. 23 Majd megkérdezte: „Kérlek, mondd meg nekem, kinek a leánya vagy? Van-e számunkra szálláshely apád házában?”

24 Rebeka válaszolt: „Apám Betúél, akit Milká Náhórnak szült — 25 majd hozzátette —, van nálunk bőven hely a számotokra, meg az állataitoknak is takarmány, megszállhattok nálunk!”

26 Akkor a szolga földig hajtotta magát, és imádkozott az Örökkévalóért: 27 „Áldott legyen az Örökkévaló, gazdámnak, Ábrahámnak Istene, aki hűséggel és szeretettel bánt gazdámmal, és megtartotta ígéretét! Bizony, ő az, aki engem gazdám testvérének családjához vezetett!”

28 Ezalatt Rebeka hazafutott, és mindent elmondott anyjának és a többieknek.

29-30 Ott volt a bátyja, Lábán is, aki mindent hallott, és látta az ékszereket, amelyeket Rebeka kapott. Kifutott hát a forráshoz, és ott találta Ábrahám szolgáját a tevékkel együtt. 31 Ezt mondta neki: „Jöjj be hozzánk, áldott embere az Örökkévalónak! Ne várakozz itt kint, készítettem szállást a számotokra, és az állataitoknak is adok helyet!”

32 Amikor Ábrahám szolgája a rokonok házához érkezett, Lábán lemálházta a tevéket, enni adott nekik, azután a férfiaknak vizet adott, hogy lemossák lábukról az út porát. 33 Majd vacsorához ültették őket, de Ábrahám szolgája ezt mondta: „Előbb szeretném elmondani, mi járatban vagyok, majd azután eszem.”

„Hallgatunk téged!” — mondta Lábán.

34 A szolga hozzákezdett: „Én Ábrahámot szolgálom, 35 akit az Örökkévaló gazdagon megáldott és hatalmassá tett. Adott neki az Örökkévaló nyájakat és csordákat, rengeteg ezüstöt és aranyat, sok szolgát és szolgálót, tevét és szamarat. 36 Sára, uramnak felesége fiút szült uramnak idős korában, és uram minden vagyonát ez a fiú örökli.

37 Mikor elindultam, uram megesketett engem: »Ne a kánaániak leányai közül szerezz a fiamnak feleséget! Ne azok közül, akik ezen a földön laknak! 38 Utazz el abba az országba, ahonnan jöttem, ott keresd fel apám rokonait, és közülük hozz a fiamnak feleséget.« 39 Akkor megkérdeztem uramtól: Ha az a leány nem akarna velem ide jönni, akkor mitévő legyek?

40 Ő pedig így felelt: »Az Örökkévaló, akinek jelenlétében élek, elküldi angyalát előtted, hogy sikeressé tegye utadat, és feleséget hozz a fiamnak apám rokonsága közül. 41 Ha pedig elmész a rokonaimhoz, de ők nem akarják elengedni azt a leányt veled, akkor fel leszel mentve esküd alól.«

42 Amikor ma a kúthoz érkeztem, így imádkoztam: Örökkévaló, Ábrahámnak, gazdámnak Istene! Kérlek, tedd sikeressé küldetésemet! 43 Nézd, ide állok a kút mellé, és megvárom, amíg a városból vízért jön egy leány. Majd megkérem, hogy adjon innom a korsójából. 44 Ha így felel: »Igyál csak, sőt még a tevéidet is megítatom« — arról fogom tudni, hogy ő az, akit Izsáknak szántál feleségül!

45 Még be sem fejeztem magamban az imádkozást, amikor láttam, hogy Rebeka közeledik a kúthoz, korsóval a vállán. Lement a kúthoz, és megtöltötte a korsót. Ekkor megszólítottam: »Kérlek, adj innom a korsódból!« 46 Rebeka azonnal levette a korsót a válláról, és ezt mondta: »Igyál! Húzok vizet a tevéidnek is, és megítatom őket.« Akkor ittam, és Rebeka megítatta a tevéimet is. 47 Majd megkérdeztem: »Kérlek, mondd meg nekem, kinek a leánya vagy?« Rebeka válaszolt: »Apám Betúél, akit Milká Náhornak szült.« Akkor megajándékoztam őt egy arany gyűrűvel[d] és két arany karpereccel.

48 Majd földig hajoltam, imádtam és áldottam az Örökkévalót, gazdámnak, Ábrahámnak Istenét, aki egyenes úton vezetett engem, gazdám testvérének leányához, hogy őt vigyem a

gazdám fiának feleségül.

49 Most hát, kérlek, mondjátok meg, jóindulattal és rokoni szeretettel bántok-e gazdámmal! Ha nem, mondjátok meg azt is, hogy tovább menjek!”

50 Erre Betúél és Lábán így válaszoltak: „Nyilvánvaló, hogy lépéseidet az Örökkévaló irányította hozzánk! Ehhez nincs mit hozzátenni, és mi semmit sem szólhatunk ellene. 51 Nézd, itt van Rebeka, vidd őt magaddal, és legyen urad fiának felesége — úgy, ahogy azt az Örökkévaló elhatározta.”

52 Amikor ezt Ábrahám szolgája hallotta, földig hajolt az Örökkévaló előtt. 53 Azután megajándékozta Rebekát azokkal a drága holmikkal, amelyeket erre a célra hozott magával: gyönyörű ruhákkal, értékes arany- és ezüstékszerekkel. Drága ajándékokat adott Rebeka anyjának és bátyjának is. 54 Ezután a szolgálja és a kíséretében lévő emberek ettek-ittak, majd ott töltötték az éjszakát. Reggel a szolgálja kérte vendéglátóit, hogy engedjék útra kelni, hogy visszatérjen urához.

55 Rebeka anyja és bátyja azonban ezt felelték: „Hadd maradjon még velünk Rebeka vagy tíz napig, azután keljetez útra!”

56 De a szolgálja így válaszolt: „Kérlek, ne tartsatok vissza, ha már az Örökkévaló ennyire megáldotta küldetésemet! Bocsássatok el, hadd térjek vissza uramhoz!”

57 „Jól van, hívjuk ide, és kérdezzük meg a leányt” — válaszolták ők.

58 Így is történt. Megkérdezték Rebekát: „Akarsz-e még ma útra kelni Ábrahám szolgáljával?” „Igen, még ma elmegyek” — felelte ő.

59 Ekkor a családja elbocsátotta őt, és vele együtt a dajkáját, és a vendégeiket, Ábrahám szolgáljait. 60 Családtagjai búcsúzóul így áldották meg Rebekát:

„Sokasodjanak utódaid, hógunk,
ezerszer tízezerig!
Foglalja el utódod
ellenségeinek kapuját!”

HÉTFŐ

Olvasd el:

1 Mózés 21:22–34; Róma 12:9–21

IMÁK:

Róma 12:18

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

KEIDI

Olvasd el:

1 Mózés 22:1–19; Zsidók 11:17–19

IMÁK:

1 Mózés 22:14

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

S Z E R D Ő

Olvasd el:

1 Mózes 22:20–24; Zsidók 11:8–12

IMÁK:

Zsidók 11:8–10

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

CSÜTÖRTÖK

Olvasd el:

1 Mózes 23; Zsidók 11:13–16

IMÁK:

Zsidók 11:13

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az ígerész.

3. Mai **IMÁM**:

PÉNTEK

Olvasd el:

1 Mózes 24:1–60

IMÁK:

1 Mózes 24:7–8

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

I M A

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz a misszionáriusokért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

5. HÉT

**REBEKA MEDDŐ VOLT, EZÉRT
IZSÁK KÖNYÖRGÖTT AZ
ÖRÖKKÉVALÓNAK A FELESÉGÉÉRT.
AZ ÖRÖKKÉVALÓ MEGHALLGATTA,
ÉS MEGADTA, HOGY REBEKA
GYERMEKET FOGANJON.**

1 Mózes 25:21

5. HÉT IGERÉSZEK

HÉTFŐ

1 Mózes 24:61–67

61 Ezután Rebeka a szolgálóival együtt tevékre ült, és Ábrahám szolgáját követve, útra keltek. Így vitte el a szolga Rebekát.

62 Izsák tovább költözött a Lahaj-Rói forrástól a délvidékre. 63 Egyik este Izsák éppen kiment a mezőre elmélkedni, és amint föl nézett, messziről látta, hogy egy tevekaraván közeledik.

64 Rebeka is észrevette Izsákot a távolból, s azonnal leszállt a tevéről. 65 Megkérdezte a szolgát: „Uram, kérlek, ki az a férfi ott a távolban, aki felénk közeledik?”

„Ő Izsák, az én uram” — felelte a szolga. Ekkor Rebeka elfátyolozta[a] magát.

66 Miután találkoztak, a szolga mindenről beszámolt Izsáknak. 67 Rebekát Izsák bevezette abba a sátorba, amely Sáráé volt. Azután feleségül vette Rebekát, és nagyon megszerette — s többé már nem szomorkodott Sára halála miatt.

Zsidók 11:1

11:1 Hinni pedig azt jelenti, hogy bizonyosak vagyunk abban, amit remélünk. Aki hisz valamiben, az meg van győződve arról, hogy az a dolog valóságosan létezik, annak ellenére, hogy nem látja.

Zsidók 11:6

6 Hit nélkül ugyanis nem lehet Isten tetszését elnyerni. Aki Istenhez közeledni akar, annak hinnie kell, hogy Isten létezik, és abban is, hogy Isten megjutalmazza az őt keresőket.

KEDD

1 Mózes 25:1–11

25:1 Ábrahám újra megházasodott. Ketúrának hívták a feleségét. 2 Tőle születtek ezek a fiai: Zimrán, Joksán, Medán, Midján, Jisbák és Súah. 3 Joksán fiai: Sebá és Dédán. Az asszírok, letúsiak és a leummiak Dédántól származnak. 4 Midján fiai: Éfá, Éfer, Hanók, Abídá és Eldáá. Ezek mindannyian Ketúra leszármazottjai.

5 Ábrahám még életében úgy rendelkezett, hogy minden vagyonát Izsák örökölje. 6 A többi fiának, akik másodfeleségeitől születtek, ajándékokat adott, és még életében elküldte őket

Izsák mellől, messze keletre.

7-8 Ábrahám igen hosszú életű volt: 175 évet élt. Amikor kilehelte lelkét, meglegedettségben és az étellel betelve, idős korában csatlakozott őseihez. 9-10 Fiai, Izsák és Izmáel temették el Makpéla barlangjában, amely Mamrétól keletre fekszik. Ez a terület, a barlanggal együtt, korábban a hetitita Cóár fiának, Efrónnak a tulajdonában volt, azonban Ábrahám megvásárolta a hetitáktól, majd Sárát, a feleségét oda temette.

11 Miután Ábrahám meghalt, a fiát, Izsákot megáldotta Isten. Izsák ebben az időben a Lahaj-Rói forrás mellett táborozott.

Zsidók 6:13–20

13 Isten esküvel megerősített ígéretet tett Ábrahámnak, de mivel nagyobbra nem esküdhett, ezért saját magára esküdött. 14 Azt mondta Ábrahámnak: „Esküszöm, hogy bőségesen megáldalak, és sok-sok utódot adok neked.”[a] 15 Ábrahámnak sokáig és türelmesen kellett várnia, de végül megkapta, amit Isten ígért.

16 Az emberek között az a szokás, hogy olyan valakire esküsznek, aki nagyobb náluk. Így erősítik meg ígéretüket, és ezzel vetnek véget a vitának. 17 Hasonlóképpen, amikor Isten egészen világosan meg akarta mutatni, hogy ígéreteit biztosan teljesíteni fogja, ő is megesküdött azoknak, akiknek az ígéreteket tette. Tehát Isten egyrészt megígért valamit, másrészt azt az esküjével erősítette meg.

18 Ez a két dolog sohasem változik! Isten nem hazudhat, amikor ígér valamit, és nem hazudhat, amikor megesküszik. Ez erős biztatást jelent, és reménységet ad nekünk. Hiszen odamenekültünk Istenhez, és belekapaszkodtunk abba a reménységbe, amelyet ő adott nekünk. 19 Ez a reménység olyan a lelkünk számára, mint a csónak erős horgonya. Ez a „remény-horgony” a mennyei Templomban, a függöny mögött, a mennyei Szentek Szentjében[b] kapaszkodik meg, 20 ott, ahová Jézus bement. Értünk ment be oda, hogy utat készítsen a számunkra, hiszen mindörökké Jézus lett a Főpap, Melkisédek rendje szerint.

SZERDA

1 Mózes 25:12–18

12 Ez Izmáel családjának és utódainak története. Izmáel Ábrahám fia volt, akit Hágár — Sára egyiptomi szolgálója — szült. 13 Születésük sorrendjében ezek Izmáel fiai: elsőszülöttje Nebájót, azután Kédár, majd Adbeél, Mibszám, 14 Mismá, Dúmá, Masszá, 15 Hadad, Témá, Jetúr, Náfis és Kédma. 16 Ezek Izmáel fiai, tizenketten, akik mind fejedelmek voltak. Leszármazottjaik az őseikről nevezték el falvaikat, táboraikat és törzseiket. 17 Izmáel 137 évet élt. Azután kilehelte lelkét, és csatlakozott őseihez. 18 Leszármazottai a Havilától Súríg terjedő területen táboroztak, vagyis Egyiptom keleti szélétől Assíria felé eső területen. Az Izmáeltól származó törzsek gyakran harcoltak egymás ellen.

Józsuaé 21:45

45 Mindaz a jó, amit az Örökkévaló megígért Izráel népének, maradéktalanul beteljesedett. Semmi el nem maradt belőle.

CSÜTÖRTÖK

1 Mózes 25:19–26

19 Ez Ábrahám fia, Izsák családjának és utódainak története.

20 Izsák negyven éves korában vette feleségül Rebekát, az arám Betúél leányát, Lábán húgát Mezopotámiából.

21 Rebeka meddő volt, ezért Izsák könyörgött az Örökkévalónak a feleségéért. Az Örökkévaló meghallgatta, és megadta, hogy Rebeka gyermeket foganjon. 22 Rebeka észrevette, hogy ikrekkel terhes, mert a magzatok lökdösték egymást a méhében. Azon töprengett, hogy miért történik ez vele, majd megkérdezte az Örökkévalót, 23 aki ezt felelte:

„Ikreket hordasz méhedben,
akiktől két nemzet származik.
Méhedből két versengő nép válik szét:
az egyik erősebb lesz,
és az idősebb szolgálja a fiatalabbat.”

24 Amikor eljött az ideje, Rebeka valóban ikreket szült. 25 Elsőszülött fia vöröses színű és egészen szőrös volt, mint egy durva pokróc, amikor világra jött — ezért kapta az Ézsau[a] nevet. 26 Nyomban utána megszületett a második fiú is, aki kezével a testvére sarkába kapaszkodva jött a világra. Ezért a Jákób[b] nevet kapta. Izsák 60 éves volt, amikor a fiai születtek.

Zsoltárok 113

113: 1 Dicsérjétek az Örökkévalót! Hallelújah!
Dicsérjétek, akik szolgáljátok őt!
Dicsérjétek nevét!
2 Áldott legyen az Örökkévaló neve
most és mindörökké!
3 Dicsérjétek az Örökkévaló nevét minden helyen,
napkelettől a napnyugta földjéig,
4 mert az Örökkévaló uralkodik,
magasan a népek fölött,
dicsősége feljebb ér a Mennynél!
5 Kicsoda hasonlítható Istenünkhöz,
az Örökkévalóhoz,

aki messze fenn lakik a magasban,
6 magát megalázva mégis lehajol,
 hogy átvizsgálja a Mennyet és a Földet?
7 Fölemeli a szegényt a porból,
 a nincstelen koldust a szemétdombról,
8 hogy a fejedelmek közé ültesse őket.
 Bizony, beülteti népének előkelői közé!
9 Családba helyezi még a meddő asszonyt is,
 hogy boldog legyen, mint sok gyermek anyja!
Dicsérjétek az Örökkévalót! Hallelújah!

PÉNTEK

1 Mózes 25:27–34

27 Amikor a fiúk felnőttek, Ézsau ügyes vadász lett, aki szívesen járt erdőn-mezőn. Jákób azonban szelíd természetű volt, aki inkább a táborban maradt. 28 Izsák szerette Ézsaut, mert nagyon kedvelte a vadhúsból készült ételeket, Rebeka viszont Jákóbot szerette jobban.

29 Történt egyszer, hogy Ézsau éppen vadászatról tért haza fáradtan és éhesen, amikor meglátta, hogy Jákób lencsét főz. 30 Meg is kérte Jákóbot: „Hadd egyek ebből a vörös színű ételből, mert majd meghalok éhen!” Emiatt nevezték később „Edomnak[a]” Ézsaut és népét.

31 Jákób ezt felelte: „Nem bánom, ehetsz belőle, ha most azonnal eladod nekem az elsőszülöttségi jogodat.”

32 Ézsau így válaszolt: „Látod, hogy halálosan éhes vagyok! Különben is, mire jó nekem az elsőszülöttség?”

33 De Jákób ezt mondta: „Előbb esküdj meg nekem!” Ézsau azon nyomban megesküdött rá, hogy elsőszülöttségi jogát átadja Jákóbnak. 34 Akkor Jákób adott kenyeret és lencsefőzeléket Ézsauinak, aki evett-ivott, azután elment. Így mutatta meg Ézsau, hogy milyen kevésre becsülte elsőszülöttségi jogát.

1 János 2:15–17

15 Ne szeressétek ezt a világot, se a világ dolgait! Aki ezt a világot szereti, az nem szereti az Atya-Istent.

16 Ezek azok a dolgok, amelyek a világban vannak: a régi emberi természet vágyai, a szem kívánságai és az élet kérdése. Mindezek nem az Atya-Istentől, hanem a világból származnak. 17 Ez a mostani világ azonban elmúlik, és vele együtt az is, amit a hitetlenek kívánnak. Aki ellenben Isten akaratát viszi véghez, az örökké él.

HÉTFŐ

Olvasd el:

1 Mózés 24:61–67; Zsidók 11:1, 6

IMÁK:

Zsidók 11:1, 6

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

KEID

Olvasd el:

1 Mózes 25:1–11; Zsidók 6:13–20

IMÁK:

Zsidók 6:17–18

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

SZERDA

Olvasd el:

1 Mózes 25:12–18; Józsué 21:45

IMÁK:

Józsué 21:45

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

CSÜTÖRTÖK

Olvasd el:

1 Mózés 25:19–26; Zsoltárok 113

IMÁK:

1 Mózés 25:21

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az ígerész.

3. Mai **IMÁM**:

PÉNTEK

Olvasd el:

1 Mózes 25:27–34; 1 János 2:15–17

IMÁK:

1 János 2:15–17

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

IMÁ

JEGYEZD FEL IMAKÉRÉSEID ÉS
HÁLAOKAID MINDEN NAP!

Heti imatéma:

Imádkozz magadért!

HÉTFŐ

KEDD

SZERDA

CSÜTÖRTÖK

PÉNTEK

6. HÉT

**ÁLDJON MEG TÉGED A
MINDENHATÓ: SZAPORÍTSA ÉS
SOKASÍTSA MEG UTÓDAIDAT,
HOGY NÉPEK SOKASÁGÁNAK
ATYJÁVÁ TEGYEN TÉGED,
ADJA NEKED ÉS UTÓDAIDNAK
ÁBRAHÁM ÁLDÁSÁT, HOGY
ÖRÖKÖLD A FÖLDET, AMELYET
ISTEN ÁBRAHÁMNAK ADOTT, S
AMELYEN JÖVEVÉNY VOLTÁL!**⁹⁹

1 Mózes 28:3-4

6. HÉT IGERÉSZEK

HÉTFŐ

1 Mózes 26:1–11

26:1 Egyszer éhínség támadt azon a vidéken, ahol Izsák táborozott — ahhoz hasonlóan, ahogy Ábrahám idejében történt. Emiatt Izsák egy időre Gerár városába költözött, ahol Abímelek, a filiszteusok királya uralkodott.

2 Az Örökkévaló megjelent Izsáknak, és ezt mondta neki: „Ne menj Egyiptomba, hanem táborozz ezen a földön, ott, ahol majd mutatom neked! 3 Jövevényként lakj ezen a földön, én veled leszek, és megáldalak! Neked és leszármazottjaidnak adom mindezeket a földeket. Beteljesítem minden ígéretemet, amelyet esküvel erősítettem meg apádnak, Ábrahámnak. 4 Megsokasítom leszármazottjaidat, mint az ég csillagait, és nekik adom ezeket a földeket. Leszármazottjaid által fogom megáldani a föld összes nemzetét. 5 Igen, megáldalak téged, mert Ábrahám engedelmeskedett szavamnak, és megtette, amit parancsoltam neki, hűségesen követte utasításaimat, határozataimat és tanításomat.”

6 Izsák tehát letelepedett Gerárban. 7 Gerár lakosai érdeklődtek Rebeka iránt, de Izsák mindenkinek azt mondta róla, hogy a húga. Nem merte bevallani, hogy a felesége, mert félt, hogy akkor őt megölik, Rebekát meg elrabolják. Rebeka ugyanis vonzó megjelenésű asszony volt.

8 Izsák már jó ideje Gerárban lakott, amikor egyszer Abímelek, a filiszteusok királya kinézett palotája ablakán, és meglátta Izsákot, amint éppen megölelte Rebekát, a feleségét. 9 Akkor Abímelek hívatta Izsákot, és kérdőre vonta: „Szóval Rebeka a feleséged, igaz? Akkor miért mondtad, hogy a testvéred?!”

„Mert félttem, hogy esetleg megölnék miatta” — mondta Izsák.

10 „Hogy tehetnél ilyet velünk? Előfordulhatott volna, hogy valaki a feleségeddel hál, és így büntetést hoztál volna ránk!” — mondta a király.

11 Ezután Abímelek kihirdette egész népének, hogy senki egy ujjal se merészeljen Izsákhoz vagy Rebekához nyúlni, különben halállal lakol.

KEDD

1 Mózes 26:12–33

12 Abban az időben Izsák földművelésbe kezdett azon a vidéken, és amikor vetett, az Örökkévaló megáldotta. Abban az évben százszor annyit aratott le, mint amennyit vetett. 13-14 Így gyarapodott a vagyona, szaporodtak a nyájai és csordái, egyre több rabszolgát

szerezett, míg végül nagyon gazdag és hatalmas lett. Ezért a filiszteusok féltékenyek lettek rá, 15 és irigységből betemették Izsák kútjait a legelőn. Ezeket még Izsák apja, Ábrahám életében, annak rabszolgái ásták. 16 Végül Abímelek azt mondta Izsáknak: „Te már erősebb és hatalmasabb lettél nálunk! Költözz máshová, és menj el országból!”

17 Így hát Izsák fölkerekedett, és tovább vándorolt a filiszteusok földjéről. A Gerár-völgyben[a] táborozott le. 18 Korábban ezen a vidéken táborozott Ábrahám is, akinek rabszolgái több kutat ástak azon a vidéken. Ezeket később a filiszteusok betemették, Izsák azonban újra megtisztította, sőt, ugyanúgy nevezte el azokat, ahogy Ábrahám. 19 Izsák rabszolgái is ástak új kutat a völgyben, és bőséges vízforrásra találtak. 20 De a helybeli gerári pásztorok vitakoztak Izsák pásztoraival, és maguknak követelték az új kutat. Emiatt Izsák elnevezte azt a kutat „Versengés”-nek.

21 Azután Izsák rabszolgái újabb kutat ástak. De a gerári pásztorok azt is elvitatták, és maguknak követelték. Emiatt Izsák elnevezte azt a kutat „Viszály”-nak.

22 Izsák ezután elköltözött arról a helyről. Majd letáborozott, kutat ásott, és ezt a kutat már senki sem vitatta el tőle. Elnevezte hát az új kutat „Tágas tér”-nek, és azt mondta: „Most már az Örökkévaló tágas térre helyezett bennünket, sokasodhatunk és terjeszkedhetünk!”

23 Onnan is továbbment, és Beérseba vidékére érkezett.

24 Aznap éjjel az Örökkévaló megjelent Izsáknak, és azt mondta:

„Én vagyok apádnak, Ábrahámnak Istene.
Ne félj, mert veled vagyok!
Ábraháért, szolgálémért megáldalak téged,
és megsokasítom leszármazottjaidat!”

25 Akkor Izsák oltárt épített ott az Örökkévalónak, és imádta őt. Majd tábort vert, és rabszolgái új kutat ástak ott.

26 Ezután Abímelek, Gerár királya meglátogatta Izsákot. Vele jött Ahuzzat, a tanácsadója és Píkól, a hadvezére is. 27 Izsák megkérdezte: „Milyen szándékkal jöttetek hozzám? Hiszen nagyon barátságtalanul bántatok velem, sőt elküldtetek országotokból!”

28 „Jól látjuk, hogy az Örökkévaló veled van! Ezért szeretnénk szövetséget kötni veled, és esküvel is megerősíteni, 29 hogy nem fogsz ártani nekünk, ahogy mi sem bántottunk téged, csak jót tettünk neked, és békével bocsátottunk el! Hiszen te már az Örökkévaló áldott embere vagy!” — felelték azok.

30 Izsák elfogadta az ajánlatot, megvendégelte a királyt és embereit. Együtt ettek-ittak, 31 majd másnap korán reggel Izsák és Abímelek szövetséget kötöttek, és esküvel erősítették meg. Ezután Izsák elbocsátotta vendégeit, s azok békével elmentek.

32 Még ezen a napon hírt hoztak Izsáknak a rabszolgái: „Vízforrásra találtunk, amikor az új kutat ástuk!” 33 Ezért Izsák „Eskü”-nek nevezte[b] el azt a kutat — ezért nevezik azt a várost ma is Beérsebának.

SZERDA

1 *Mózes 26:34–27:29*

34 Ézsau, Izsák fia, 40 éves korában feleségül vette Juditot, a hettita Beéri leányát és Boszmatot, a hettita Élón leányát. 35 Ez a két asszony sok keserűséget okozott Izsáknak és Rebekának.

27:1 Sok év múltán Izsák megöregedett, és a látása annyira megromlott, hogy már alig látott. Ekkor magához hívatta Ézsaut, elsőszülött fiát, és ezt mondta: „Fiam, Ézsau!”

„Itt vagyok, apám!” — felelt Ézsau.

2 „Figyelj rám, fiam! Megöregedtem, nem tudom, meddig élek még. 3 Fogd hát a fegyvereidet: íjadat és nyilaidat, s indulj vadászni! Lőj nekem valami vadat, 4 készíts belőle kedvemre való ízletes vadpecsenyét, s hozd be, hadd egyem belőle! Azután megáldalak, mielőtt meghalnék” — mondta Izsák. 5 Így hát Ézsau elindult vadászni.

Rebeka azonban kihallgatta, amit Izsák Ézsauinak mondott, 6 és azonnal szólt Jákóbnak: „Figyelj ide! Hallottam, hogy atyád ezt mondta a bátyádnak, Ézsauinak: 7 »Vadássz nekem valami vadat, készíts belőle kedvemre való ízletes vadpecsenyét, hogy egyem belőle, és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, mielőtt meghalok!« 8 Most azért hallgass rám, és tedd, amit mondok! 9 Siess a nyájhoz, gyorsan hozz két szép kecskegidát! Majd én hamar elkészítem atyád ízlése szerint a vadpecsenyét. 10 Te meg vidd be atyádnak, hogy megegye, és téged áldjon meg, mielőtt meghal.”

11 De Jákób ezt felelte: „De anyám, tudod, hogy a bátyám, Ézsau bőre nagyon szőrös, én meg sima bőrű vagyok! 12 Félek, hogy atyám megtapogat, és felismeri, hogy én vagyok az, s akkor csalónak fog tekinteni, és áldás helyett átkot hozok magamra!”

13 „Ha így lenne, magamra vállalom helyetted az átkot, ne félj — válaszolta Rebeka —, csak fogadj szót nekem, és hozd gyorsan a gidákat!”

14 Jákób el is futott a nyájhoz, hozott két kecskegidát anyjának, aki sietve elkészítette a jóízű ételt, úgy, ahogy azt Izsák szerette. 15 Mivel az idősebb fia, Ézsau a legszebb ruháit az anyjánál hagyta, Rebeka azokba öltöztette Jákóbot, a kisebbik fiát. 16 A kecskegidák bőrével pedig befedte Jákób kezeit és nyakának sima részét, 17 majd az elkészített finom vadpecsenyét és kenyeret fiának, Jákóbnak kezébe adta.

18 Jákób bement apjához és köszöntötte: „Atyám!”

„Hallom, fiam! — mondta Izsák — de te melyik vagy?”

19 „Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted. Teljesítettem a kívánságodat, ülj fel hát, kérlek, és egyél a vadpecsenyéből, amelyet neked készítettem! Azután áldj meg, kérlek!” — felelte Jákób az apjának.

20 Izsák ezt kérdezte: „Fiam, hogy tudtál ilyen hamar zsákmányt ejteni?”

„Istened, az Örökkévaló hozta elém a vadat” — mondta Jákób.

21 Izsák ezt mondta: „Gyere csak közelebb, fiam, hadd tapogassalak meg! Csakugyan te vagy az, fiam, Ézsau?”

22 Ekkor Jákób közelebb lépett apjához, Izsák pedig megtapogatta, és ezt mondta: „A hangod Jákóbé, de a karjaid Ézsau karjai.” 23 Nem ismerte fel Jákóbot, mert annak karjait a kecske szőre borította, és tapintásra olyannak tűnt, mint Ézsau karja. Így Izsák Jákóbot áldotta meg. 24 Azután még egyszer megkérdezte: „Fiam, Ézsau, valóban te vagy az?” Jákób pedig megerősítette: „Igen, atyám, én vagyok!”

25 „Hozd hát ide az ételt, hadd egyek a fiam vadpecsenyéjéből, és utána megáldalak!” Jákób eléje tette az ételt, Izsák pedig megette. Majd Jákób borral kínálta apját, és ő megitta.

26 Akkor Izsák ezt mondta: „Gyere ide, fiam, csókold meg az arcom!” 27 Amikor Jákób megcsókolta apja arcát, Izsák megérezte Ézsau ruháinak jó illatát, és megáldotta a fiát:

„Ez a fiam ruhájának illata!

Mint a jó illatú mező,
amelyet az Örökkévaló megáldott!

28 Adjon az Isten neked, fiam,
égi harmatot,

termékeny földet,
bőséges termést,
búzát és bort!

29 Népek szolgáljanak neked,
nemzetek hajoljanak meg előtted,

légy ura rokonaidnak,
hajoljanak meg előtted testvéreid!

Átkozott, aki téged átkoz,
de legyen áldott, aki téged áld!”

Róma 9:6–18

6 Szomorú vagyok Izráel népe miatt, de nem azért, mintha Isten nem teljesítette volna a nekik adott ígéreteit. Hiszen nem mindenki számít Izráel népéhez tartozónak, aki származása szerint Izráel, vagyis Jákób utódja. 7 Ugyanígy, nem számítanak mindannyian Ábrahám igazi gyermekeinek, akik testileg tőle származtak. Hanem ahogyan Isten megígérte Ábrahámnak: „Utódaid Izsáktól származnak majd.”[a] 8 Tehát Ábrahámnak nem az összes utódja számít Isten gyermekének, hanem csak azok, akik Isten ígérete szerint születtek. 9 Mert így hangzott az ígélet: „A megfelelő időben visszajövök, és akkor Sárának fia születik.”[b]

10 Így volt ez Rebeka esetében is, akinek két fia volt. Mindkettőnek ősapánk, Izsák volt az apja. 11-12 Mielőtt azonban ez a két fiú megszületett volna, Isten azt mondta Rebekának:

„Az idősebb fiú szolgálni fog a fiatalabbnak.”[c] Ez a születésük előtt történt, ezért akkor még a két fiú semmi jót vagy rosszat sem tehetett. Azért történt így, hogy Isten megmutassa: választása nem attól függ, hogy az emberek mit tesznek, hanem egyedül tőle magától. 13 Ezért mondja az Írás: „Jákóbot szerettem, Ézsaut ellenben gyűlöltem.”[d]

14 Hogyan értsük ezt? Vajon igazságtalanság ez Isten részéről? Nem, dehogyis! 15 Hiszen Isten már Mózesnek is megmondta: „Annak adok kegyelmet, akinek akarok, és azon könyörülök, akin könyörölni akarok”[e] 16 Tehát Isten dönti el, hogy kin könyörül, és kinek ad kegyelmet! Ez a döntés pedig nem függ attól, hogy az emberek mit akarnak, vagy milyen erőfeszítéssel küzdenek, csakis Isten könyörületétől függ! 17 Az Írás szerint ugyanis ezt mondta Isten a fáraónak: „Azért tettelek királlyá, hogy hatalmamot megmutassam rajtad, és mindenki megismerje nevemet az egész Földön.”[f] 18 Isten tehát könyörül, akin akar, viszont megátalkodottá és keményszívűvé teszi azt, akit akar.

CSÜTÖRTÖK

1 Mózes 27:30–46

30 Amikor Izsák befejezte Jákób megáldását, és Jákób kijött az apja sátrából, éppen akkor érkezett meg Ézsau a vadászatból. 31 Ő is ízletes vadpecsenyét készített, majd bevitte apjának. „Atyám, kérlek, ülj fel, és egyél a vadpecsenyéből, amelyet fiad neked készített, azután áldj meg!” — mondta Ézsau.

32 Izsák ezt kérdezte: „Ki vagy te?”

„A fiad vagyok, Ézsau! Elsőszülött fiad!” — felelte ő.

33 Ekkor Izsák nagyon megrémült, és reszketett. Azután fölkiáltott: „De hát akkor ki volt az, aki az előbb vadpecsenyét hozott nekem, amelyet meg is ettem?! Éppen most ment el, mielőtt te megérkeztél! Megáldottam őt, és valóban áldott is lesz.”

34 Amikor ezt Ézsau meghallotta, hangosan felkiáltott, és keserves sírásra fakadt: „Jaj, atyám, áldj meg engem is!”

35 De Izsák ezt felelte: „Öcséd volt az, aki bejött hozzám, és csalással megszerezte a neked szánt áldásomat!”

36 „Nem hiába nevezik Jákóbnak[a]! Már kétszer is becsapott engem: előbb elvette tőlem elsőszülöttségi jogomat, most meg ellopta a neked szánt atyai áldást is! De hát csak maradt még valamilyen áldásod a számomra is, atyám?” — kérdezte Ézsau.

37 Izsák így válaszolt: „Fiam, nézd, Jákóbot úrrá tettem fölötted, és minden rokonát a rabszolgájává tettem. Bőségesen megáldottam búzával és borral, mit adhatok most már neked?”

38 Ézsau azonban ezt mondta apjának: „Hát csak ez az egy áldásod volt, atyám? Áldj meg

engem is, kérlek!” — és hangos sírásra fakadt.

39 Végül Izsák ezt mondta neki:
„Lakóhelyed terméketlen földön lesz,
nem hull rád az égi harmat,
40 fegyvereddel szerzed kenyered,
és öcsédet szolgálod,
de fellázadsz ellene,
s igáját lerázod nyakadról.”

41 Ettől kezdve Ézsau gyűlölte Jákóbot az áldás miatt, amellyel Izsák Jákóbot megáldotta. „Hamarosan eljön az ideje, hogy apámat eltemetjük, azután megölöm Jákóbot!” — mondta magában. 42 Azonban Rebeka tudomást szerzett idősebb fia, Ézsau tervéről, ezért hívatta Jákóbot, a kisebbik fiát, és ezt mondta neki: „Figyelj rám, fiam! A bátyád, Ézsau bosszút forral ellened, és meg akar ölni! 43 Tedd meg hát, amit mondok: Menekülj el Háránba, a bátyámhoz, Lábánhoz! 44 Maradj ott nála egy kis ideig, amíg a bátyád haragja lecsillapodik! 45 Azután, amikor Ézsau már nem haragszik, és elfelejti, amit tettél vele, majd érted küldök, és hazahozatlak. Miért vesztítlek el egyszerre mindkettőtöket?”

46 Majd Rebeka bement Izsákhoz, és ezt mondta neki: „Elment a kedvem az élettől is Ézsau hettita feleségei miatt! Ha Jákób is erről a vidékről vesz feleségül egy ilyen hettita nőt, akkor minek éljek?”

Zsidók 11:20

20 Izsák is a hite által nézett a messzi jövőbe, amikor megáldotta a fiait, Jákóbot és Ézsaut.

PÉNTEK

1 Mózes 28:1–9

28 Ezért Izsák hívatta Jákóbot. Megáldotta, majd ezt parancsolta neki: „Fiam, ne a kánaániak leányai közül vegyél magadnak feleséget! 2 Készülj fel, és menj Paddan-Arámba,[a] keresd fel anyai nagyapád, Betúél családját! Onnan vegyél feleséget magadnak: anyád bátyjának, Lábánnak valamelyik leányát!

3 Áldjon meg téged a Mindenható:[b] szaporítsa és sokasítsa meg utódaidat, hogy népek sokaságának atyjává tegyen téged, 4 adja neked és utódaidnak Ábrahám áldását, hogy örököld a földet, amelyet Isten Ábrahámnak adott, s amelyen jövevény voltál!”

5 Ezután Izsák elküldte Jákóbot, aki útnak indult. Hosszú utazás után Paddan-Arámba érkezett, ahol felkereste az arám Betúél fiát, Lábánt, Rebekának — Jákób és Ézsau anyjának — bátyját.

6 Ézsau is megtudta, hogy Izsák megparancsolta Jákóbnak, hogy ne a Kánaániak leányai

közül válasszon feleséget, majd megáldotta és elküldte Mezopotámiába, hogy onnan nősüljön, 7 Jákób pedig engedelmeskedett apjának és anyjának, és elment Mezopotámiába. 8 Azt is megértette Ézsau, hogy apjának nem tetszik, hogy ő kánaáni nőt vett feleségül. 9 Ezért meglátogatta Izmáelt, Ábrahám fiát, és feleségül vette — meglévő két felesége mellé — Izmáel leányát, Mahalatot, Nebajót húgát.

HÉTFŐ

Olvasd el:

1 Mózés 26:1–11

IMÁK:

1 Mózés 26:3–4

1. Másold ki ide a mai IGERÉSZT.

2. A jobb oldalon található üres oldalra RAJZOLD vagy ÍRD le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai IMÁM:

KEIDI

Olvasd el:

1 Mózes 26:12–33

IMÁK:

1 Mózes 26:24

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

SZERDÁ

Olvasd el:

1 Mózes 26:34–27:29; Róma 9:6–18

IMÁK:

Róma 9:14–15

1. Másold ki ide a mai **IGERÉSZT**.

2. A jobb oldalon található üres oldalra **RAJZOLD** vagy **ÍRD** le, hogy mit jelent számodra ez az igerész.

3. Mai **IMÁM**:

EZEN A HÉTEN
MEGTANULTAM, HOGY...

HASZNÁLD AZ ALÁBBI HELYET, HOGY RAJZOLJ
EGY KÉPET, VAGY ÍRJ ARRÓL, AMIT EZEN A HÉTEN
TANULTÁL ISTEN IGÉJÉBŐL.

